

במ"ד

מחוזר ליום הchiporim

מסודר ומכוון

כמנהג אשכנז המובהק

(פפ"ם וبنותיה)

נערך וסודר ע"י
אברהם אומן
רחוב חב"ד 14/12
ביתר עילית

©
כל הזכויות שמורות

בכל ענייני המחוור
ניתן לפנות לכתובות הנ"ל
או לטלפון...
(+972) 052-71-35863
153-2-5804286.....
פקם
5804286@gmail.com

ניתן להציג את המחוור אצל המחבר
וכן בכתביות להלן:

بني ברק
מכון מורשת אשכנו
רחוב סורוצקין 3
טלפון – 03-5700783

ירושלים
משפחה פרידמן
טללים 24/7 רמות
טלפון – 052-76-11890

מודיעין עילית
משפחה אומן
רחוב נתיבות המשפט 84
טלפון – 050-41-11740

	תוכן עניינים לסליחות.....4
247	הסכמוות
258	מעלות המחזר
293.....תפילה מנהה	הוראות למ��פלל
294	מבוא
299	רב יום ביפור
306	כפרות
312	תפילות לבית החיים
344.....תפילה נעילה	מנהה לעי"ב
346.....תפילה לחש	סדר מלכות
351.....חוורת הש"ץ	מנהגי בניסת היום
355	ערבית ליל ביפור
367	תפילה לחש
368.....ערבית למועדאי יום ביפור	סליוחות
377	שיר ההיאוד ושיר הכבוד
379	ברכת הבנים ותהילים
382	שחרית ליום ביפור
	פסוקי דזמרה
הוספות	המלך
383	תפילה לחש
384	חוות הש"ץ
386	סליוחות
387	קרייאת התורה
388	מוסך ליום ביפור (לחש).....217
389	חוות הש"ץ
391.....שינויי נוסחאות בתפילה	226

תוכן עניינים לסליחות יום הכהפורים

(המספר מפנה לעמוד שבו מופיעים פסוקי ההקדמה לסליחה)

מנחה	מספר	שחרית
א – אוזן תחן	258	א – أنا השם
ב – משאת כפי	260	ב – أنا הואל
ג – את הברית	261	ג –אמין אלהי עולם
ד – אל ימעט	263	ד – אדון דין
ה – אומץ יוסיף	264	ה – אדון במשפט
ו – אך בר ... עוזה	266	ו – تعالיה תפילה לנו
ז – מאתך תהלתי	267	ז – אשפוך שיחי
ח – איכבה אפיצה	269	ח – תגרת יד
ט – אל נא תייסר	270	ט – אך במתוך דין
ט – ה' אלהי ربת	272	י – אל נא תייסר
י – את הקול	273	יא – אריאל בהיותו
יא – אלהים אל דמי	276	יב – ה' אלהי ربת

לעלוי נשמות

ר' שלמה בן החבר ר' משה אומן ז"ל

ורעיהו

מרת מרים בת ר' ישראל לנדא ז"ל

תנצב"ה

מכון מורשת אשכנז

רחוב הרב סורוצקין 3, בני ברק 5154439 – ת.ד. 87, בני ברק 5110002
טל. 03-5700783 פקס: 03-6161059

ציל"ת, כ"ו בתמוז תשע"ו לפ"ק

ACHI ורשי הרה"ג ר' אברהם אומן שליט"א היו מנהיגי החולצים העוברים לפני המחנה בפעילות להחזרת עטרת אשכנז לישנה. בחתירתו הבלתי נלאית בבקשת האמת, בקשרו נוטיו הברוכים ובמסירתו לא גובל למען קדשי אבותינו, טרם רבות לעבודת התפילה כנתינה מקדם, הן בתור ש"ץ ומורה דרך בקהל עדת ישורון' בבייטר עילית, והן בעמלו הרב להגחת פיוות התפילה מהשיבושים שנפלו בהם במחוזרים של בני אשכנז שנדפסו בדורות האחראונים, וחלו בהם ידי מדפסים, מדקדקים ומשיכלים.

מה שנות שמתפללי בתיה הכנסת של יוצאי אשכנז בארץ ישראל משתמשים במחוזרים שאינם מתאימים להם, ולא רק מחמת הטיעויות הרבות בנוסחיהם, אלא שיש בהם כמה דפים שהיא פיארבעה מן הדורש להם, מחמת התרגומים ללועזית שתופס כמחצית מנוף המחויזר ומהמות הימצאותם של כל תפילות יום טוב שני של גלויות שאינן נהוגות בארץ ישראל, שהן כפילות נוספת מיותרת עבורה.

אבל יתרה מזו, בעוד שבני חז' לארץ נזירים להבנת הפoitim בתרגומים לגרמנית או אנגלית לצמודים במחוזרים הללו מעוד מול עורך, אין בני ארץ ישראל מבינים שפות אלה ויוצאים קרחים מכאן ומכאן, מצד אחד מהוחר מנופח בידם ומצד שני אין להם שום פירוש יעל המשיע בידם להבין את לשונותיהם הקשות של הפoitנים.

לכן דבר גדול עשה כבוד הרב אומן שליט"א, שהגיה וזיקק ככל יכולתו את נוסח הפoitim על פי נוסחי המחויזרים הותיקים והנאמים, והוסיף להם את ביאור המילים הקשות באוניות קטנות וקריאות בمناق' השיטין, באופן שהמתפלל מבין מיד את המילים היוצאות מפיו ומטעורה כוונתו.

ראשית פועלו הוא מהוחר של יום הכהרים, היום המקודש ביותר בשנה, בו אנו עומדים ברוב שעות היממה בבית הכנסת ושופכים לבנו לפני השם בתפילות ופיוטים, ללא דילוגים וKİצורי דרך.

זכות הרבים תסייע לו להמשיך במפעלו גם בשאר מחוזרי השנה, ויעלו תפילותינו לרצון לפני השם יתברך ויתעלה.
כ"ד ידידו הדושוויט כל הימים,

יעקב לוי אשכנזי

רב יהודה גנס

רב ביהננס קהיל עדת ירושון
ירושלים

בס"ד

י"א מנחים אב התשע"ו

מכתב ברכה

הנה כאשר ידידי הרה"ג וכוי' מוהר"ר אברהם אומנו מק"ק ביתר
עלית יצ"ו מוציא לאור מחזור ליום הכיפורים כמנהג אבותינו
ורבותינו מצוקי ארץ בארץ אשכנז, לאחר גיגעה ועמל רב מאד,
הן בכתב פירוש לפוטים בלשון הקודש [אשר הצורך בזה
מורגש מאד עם חידוש הקהילות באר"י המתפללים בנוסח
אבותינו, להתפלל עם הבנת הדברים ולא כעוף המצחצף], הן
בבירור הנוסח הנכון בלי שיבושים הדפוס והצזורה וכוי' וכוי' [אף
שבזה עדים לא הושלה העבודה רבת ההיקף, מ"מ לע"ע נטבררו
הרבה דברים בנידון, ועוד חזון למועד], הן בכתב ההלכה
הנוצרות למתפלל שנכתבו עם הרבה עמל ויגעה בבירור כל נושא
וניסוחו באופן הראוי.

והנה אנו כי הקטן לא באתי לידי מידת זו להיות כשר המסכים
ובפרט לת"ח גדול כהרבי המו"ל, ולא באתי אלא לברכו שיזכה
לסיעתא דשמיा בזה ובכל אשר יפנה, ולהיעיד שידעתי נאמנה את
רוב טרכו ועמלו בכל הנ"ל לשם שמים.

ויה"ר שיזכה להיות תמיד מזכי הרבנים, ולזכותם את הרבנים
בעוד ספרים וחיבוריהם מועילים, ולשפע ברכה והצלחה בכל אשר
יפנה.

כברכת

יהודה בלאמו"ר הגר"י שליט"א גנס

הجاز השני

המעלות שבמהדורות זו

(להסביר מורהח עיין במבוא)

- ↳ ביאור על כל המיללים הקשות שבמחוזר
- ↳ נוסח מוגה ומתוון באלפי מקומות על פי סידורים ומחוזרים
ישנים
- ↳ כל מנהגי יום הבכירורים, החל מערב י"ב ועד למחורתו, מופיעים
במחוזר על פי מנהג אשכנז המובהק
- ↳ בשילוב מאמרי מוסר והתעරות מרבותינו גdots הדורות
- ↳ הפיטים מסודרים וערוכים בצורה שמלילית את המבנה שלהם
על פי כוונת הפייטן
- ↳ הפסוקים מובאים כאן בטעמי המקרא
- ↳ כל התפילהות החוזרות מובאות במקומן ללא צורך לדפדף כלל
עם הרבה הוספות חשובות, וביניהן:

 - כפרות
 - תפילות לבית החיים לעי"ב
 - סדר המלקות למנהלה של עי"ב
 - ביאור מפורט על וידוי 'אשמננו' ועל י"ג מידות
 - קיצור ענייני תשובה מספר שערי תשובה

הוראות למתפלל

(להסביר מורה עיין במבוא)

- נוסח המഴור הוא על פי נוסח אשכנו הישן. אך במקומות שהתקובל בדורות האחראונים נוסח ע"פ מדוקדים ללא חשש משיכלים או צנזורה הוספנו אותו בהערות למורה. שאר השינויים צוינו ע"י כוכבית המפנה לרישימת השינויים בסוף הספר.
- בכל מקום שיש שני טורים, כל שורה בטור השמאלי היא המשך של השורה בטור הימני (א"ב יש קו מפריד בין הטורים).
- ציוני "ח'זון" ו"קהל" במחזור הם ע"פ מנהג פרנקפורט בזמן "דברי קהילת" (שנת תרכב), אך המנהג היישן ברוב הקהילות לומר את רוב הפיעמים והסליחות ע"י ח'זון וקהל לסייעין (ח'זון אומר בקול רם את השורות שבטוריהם הימניים (קהל עמו בלחש), וקהל עונה בקול את השורות בטורים השמאליים (ח'זון אומר עליהם). מלבד שלושת החרויזים האחראונים שאوتם אומרים קהל ואח"ב ח'זון).
- בכל הקטעים שנאמרים רק בשבת מסומנים ברקע אפור. והקטעים שנאמרים רק בחול (ולא בשבת), מופיעים בגוף אפור.
- החויזים החוויזים ("רפריין' בלע") שמופיעים ללא ניקוד וברקע אפור, אינם נאמרים לפי מנהג רוב קהילות אשכנו, על אף שכונת הפיטן הייתה שיאמרו אותם לאחר כל בית.
- הביאור על המיללים הקשות מופיע בדרך כלל רק במיללים שאינם בשימוש לא בעברית של ימינו ולא בתפילה ובחמשה חומשי תורה.
- סימון עיגול מעל התיבה מורה שנוהגים להכות על הלב באמירתה.

מבוא

- פתיחה • נוסח המഴור • מנהגי היום • העמידה והכריעה בתפילהות ובודדים •
- סדר אמירת הפיוטים • חומרת האיסור לדלג פיוטים • סדר הסליחות • צורת אמירת הפיוטונים • צורת הפיוטים • הסבר על סדר הא"ב בפיוטים • על הפירוש • טעמי המקרא • תיאור מקוצר של טעמי אמרת • על מבנה פיוטי יו"ב • סיום

ашירה ואומרה לאלהי בעדי, האלים הרועה אotti מעודי. אשר זכני לשבת באלהה של תורה ולהיות חלק מ"בית גדול - בית שגדלים בו תפילה" (מגילה כז). הלא היא קהילתנו החשובה "עדת ישורון" ביותר עילית, אשר יחד עם שאר קהילות הנוגות במנהג אשכנו המובהק בארץ ובעולם, הולכות לאורים של אבותינו ורבותינו אדיי התורה שבשכננו אשר "משם יצאת תורה לכל ישראל" (או דועח'א ס'תשבע ס'ק').

מהו שנים מרגש הצורך הבסיסי בסידורים ומזהוריים מבוארים אשר יסייעו למתפללים להבין כראוי את התפילהות והפיוטים הנאמורים לפי מנהג אשכנו (ובפרט לאלו שאינם מבינים את התרגומים האנגלית או הגרמנית של מהזורי רעדלהיים הנפוצים).

בשנים האחרונות יצאו לאור כמה ספרי פיוטים מבוארים כמנהג אשכנו, בדוגמת פיוטי ארבע פרשיות (להודות ולהלל) ושאר שבתות השנה (השיר והשבח) מאת הרב משה יהודה רוזנוואר, וכן סליחות מבוארות מאת הרב שמיעון שוסטר, קינות מבוארות מאת כתוב השורות, ועוד כמה פירושי פיוטים שהופיעו בעיקר בקבצי מחבר.

והנה, ליום הכיפורים, היום הקדוש ביותר בשנה, שיש בו גם הרבה יותר פיוטים מכל יום אחר בשנה, וربים מהם קשים להבנה, ובכל זאת לא קיים ביום שום מהזור מבואר ליום כיפור במנהג אשכנו המובהק (גם לא בתכונן).

מציאות זו היא הרקע להופעת מהזור זה, שאמנים אינו נותנים מענה מושלם להבנה יסודית של הפיוטים עם מקורותיהם ופירושיהם, אך הוא נותן לכל הפתוח את האפשרות למתפלל להבין את הפירוש הבסיסי של המילים הקשות שבתפילהות ובפיוטים. ואנו תקווה שבהמשך נזוכה גם למחזר מפורש ומבוואר כראוי.

כאמור, הצורך בהבנת הפיוטים היוווה את הרקע להוצאה המזהור, אך עם זאת נוספו בו עוד מעלות רבות וחשיבות כאשר יפורט להלן:

נוסח המזהור

כידוע הקפידו מאד רבותינו חסידי אשכנו על נוסח התפילה שלא לשנות ממנו אף' תיבה אחת או אותן Achot. ועל כן השתדלנו מאד להציג את הנוסח המדויק ביותר שיוכלו להציג בעת. לאחר בדיקה במוחזרים ישנים וכתבי יד מאשכנו.

ההקפדה של רבותינו חסידי אשכנו שלא לשנות שום תיבה בתפילה, והמשנה אף' אותן אחת אין תפילה נושא, וורום גלות לו לבניינו וכוי, כבר נודעה ונתרסמה במנינו. פחות ידועה היא הקפדות של רבותינו שלא לשנות שום תיבה גם בפיוטים (שכולם נתקנו על סודות גדולים, ובמש"ב המזהור יטרי המובה במא"ם ומשנ"ב שכשפייט ר"א הקליר את הקדושה לר"ה ליהטה אש סביבותי). ואעתיק כאן חלק מלשונו של השל"ה בסידורו 'שער השמים' בעניין פיוטי יום כיופר:

"**בנענין** הפיוטים של ימים הנוראים האלה, יש בהם אוצרות גנות חכמה אשר אין להעיר ולשער. בפרט בתפלות הגדולות, כמו 'האוחז', ו'האדרת והאמונה', אשר כל תיבה ובינה מרמזו שם או בוי משמותיו ובינויו יתברך. ורבבה באו בדף פי' המזהור. אבל עוד יש בהנה ובנה מימנה. על כן צריך לאומרים באימה ויראה בקדושה ובטהרה. ובכל SCN של לא ישלח אדם את ידו להגיה איזה דבר, כי לא דבר ריק הוא, ואם הוא ריק רק ממנו. וראתי קצת מגיהים

באהוז ומוחקים תיבת שהוא יכול מאמין שהוא פתואה ידו כי לפום ריהטה הוא מיותר, וגורסים וכל מאמין שפתואה ידו וכן כל מאמין שתמים فعلו. אבל בחשיכה יתהלך כי תפילה גדולה זו נתחרברה על שם ה"א אחרונה מהשם שהיא אלהים מדה"ר שלמטה הרפה בסוד כוס של ברכה כ"ס בגין אליהם...

והנה אביה ראיות לבר שככל הפוטיטם הם מיסדים על אדני פז החכמה ואראך ההחלה והסוף מיום ביפורים. ההחלה הינו היוצר דום ביפור, המוחיל "או ביום כיפור סליה הורית". נמצא בכל בבא תיבת "אר" ... והרוקח בספר גילה ברז זה עניינים גדולים עין בספרו ותמצא. ובסוף י"ב רצוני לומר בענילה, נמצא מיסוד על פי השמות אמר "אמוננים גשו לנצח איום" הוא ראש תיבות "אל"א והוא שם גדול ונורא מרומו גם כן בברכת "אתה גבור לעלם אדני" ואחר כך ראה תראה מלמעלה למטה "אמונים... תקרא... יה..." ראש תיבותם הם אותיות 'אהיה', וכאליה יש הרבה והחכם עניינו בראשו.

ועוד רוא וחתבונו מעניין בששת 'אהיה' שאנו אלא רשות להזון ושם יש סודות מופלאים כפי מה שבתו המפשימים המקובלים: אוחילה לאל הוא סוד הנسر ברום חביבו... הרי כמו סודות נרמו בכאן ומיש לו עינים לראות ראה עניינו ושמחו לבו בכמה מקומות וכי בו למסכיל".

עד כאן לשונו הזוחב של השל"ה הקדוש במלעת וקדושת כל תיבה מפיו יום הכיפורים. הש"ת יוכנו לאמורם ולהבינם בראו).

נוסח המחזר מבוסט על מחזרי רעדלהיים כמנハ פרנקפורט, ותוקן והוגה במאות מקומות על פי הסידורים הישנים שיש בידינו (חו"ץ מבמקמות שהשינוי נעשה על דעתם של גדולי אשכנז).

הן אמת שמלאכת הגהה נוסח התפילה היא עבודה שארכת שנים רבות, ובשלב זה עדין לא הסתיימה המלאכה. אמנם לאור הוצרה הגדולה במחזרי אשכנז חדשים ומופשים, לא יבולנו להמתין עד להשלמת בירור הנוסח, והוציאנו אותו כמות שהואبعث. ובעה עוד חזון למועד.

בכמה מקומות שבhem התקבלו נוסחאות חדשות ע"פ דקדוק וכדו', בעיקר בהשפעת סיידורי ומחזרי רעדלהיים, הוספנו את הנוסחאות החדשות בהערות שבתחתיות העמוד¹. מאידך נוסחאות שהתקבלו מוחמת צנורה או משכילים, לא חובה כלל בהערות, אלא בראשינה נפרדת בסוף הספר (עמ' 389) (ובן נוסחאות הדיעות כמנハ פפ"מ, בדוגמת 'ישיחו בר', יאו' צדיקים', השמטת 'גואלנו', או סדר 'על חטאיהם' ודומיהם, לא תוקנו כלל בהערות אלא בראשינה הנ"ל). נוסח הפוטיטם תוקן אף הוא ע"פ סיידורי אשכנז הישנים (רשימת השינויים מופיעה גם היא בסוף הספר, עמ' 391).

כל השינויים והתיקונים שלא צוינו בהערות סומנו במקומות ע"י כוכבית זעירה (המפנה את המעיין להערות בסוף הספר)

נוסח המחזר מובא בשלמות kali דילוגים גם בתפילות שחזרות על עצמן (במו 'אל מלך' וכדומה).

מנהגי היום

לאור המחזר הצגנו הרבה מהלבות ומנהגי היום על פי מנハ אשכנז. רוב המנהגים נלקחו מ"הלוות למנהג אשכנז המובהק" בהוצאת מכון מורשת אשכנז, ובמקומות שהובאו

¹ זאת כמובן לחקל על המעניינים להתפלל כפי הנוסח שהתקבל באשכנז בדרך החרונים בהשפעת מדפיסי הסידורים החדשניים (ואגב נער, שכפי שציינו בהערות, נוסח המודקרים החדשניים בקדиш הוא "מן כל ברכתא" ג' תיבות) ואני ממשנים גם בשכופלים לעללא (כמפורט במחזרי רעדלהיים, ולא במשנ"ב סי' נס"ק ב) וזאת מכיוון שנוסח זה תוקן על פי דקדוק, ולא ע"פ מנין התיבות של הארייז'ל שלא התקבל באשכנז).

מנהגים מקורות אחרים, הובאו בגוף שונה וצינויו מקורותם לצידם (בדרך כלל מקור אחד או שניים מותוך רבים).
במקום שיש הילוקי דעות בין קהילות אשכנו השונות, מובא כאן בד"כ רק מנהג פרנקפורט ובנותיה, שעל פיו הולכים רוב רובם של יוצאי אשכנו בדורות האחרונים, וברוב דבריו הוא מתאים למנהג אשכנו – רינוס העתיק.
במקומות בודדים הובאו גם מנהגי פפ"מ בניוגוני הפיטום והתפילהות, בעיקר מותוך ספרי מנהגי אשכנו (וידועה אזהרת מהרי"ל שהובאה בפסקים שאన' לשנות מנהג המקומות אפי' בניוגוניים שאין מורגלים שם). והרבה מאד מניוגוני התפילהות והפיטום (בפרט בימי הנראים) הם קדומים מאד ומוכולים דור אחר דור עוד ממהרי"ל וגדויל אשכנו שלפני.
בנוסף הובאו לאורך המഴוז גם כמה מאמרי מוסר והთוערות מרובותינו גדולי הדורות. וכן כמה ענייני תשובה מספר שער תשובה ועוד המובאים בסוף הספר (עמ' 388)

סדר העמידה והכ儒家 בideoim ובתפילות הימים

יש עומדים כל (תפילהות) הלילה ובכל היום (מרדי יומא תשבח. וטור או"ח תריט). וכיוום אין לעשות כן שמצויק לוריידי הרוגלים (ח"ם ביראים הכלכה). ולදעת העיב"ץ גם הטור לא התכוין לעמידה בכל היום אלא רובו. ובמפורש בגם' שהאמוראים היו יושבים עד הוידי"ז (מור וקצעה).
חובה לעמוד בשעת הוידי"ז (גמ.). ויש לבروع במו' במדודים (מהרי"ל). ומוכחים על לבם באמירת תיבות 'אשmeno וכו...'. ובתיבות 'שחתאננו' של 'על חטא', ובתיבת 'ח'יבים' של 'על חטאאים'. וכן בתיבות 'סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו' (בכל מקום שמופיעות) וב'יה רצון ... שתהסלה לנו וכור' מכחים על לבם בתיבות 'חטאינו', 'עוננתינו', ו'פשעינו'. וכן באמרית 'בי חטאינו', ו'בי פשענו' בסיסום י"ג מידות.
במיוזר זה סומנו כל המקומות שנוהגים להכות על הלב לפי מנהג אשכנו בכל תפילות הימים (בצורת עיגול קטן מעל המילה).
המנהג היישן להתפלל בכל תפילה העמידה של י"ג בכ儒家 ובכול רם (רוחח). ו'יא' שرك 'יכרנו', 'מי כמוך', 'ובכן תנ פחדך' נאמרים בכ儒家, ויש לזרוף בסוף הברכות שלא להוסיף או לגרוע מאורעת הכריעות שתקנו חז"ל (לקט ישור) ויתכן שבטל בדורות האחרונים למורי.

סדר אמרת הפיוטים

בני אשכנו הקפידו על אמרת הפיוטים בסדר הנכון כמפורט במbezויים, אשר לחוץ לחוץ
ואשר לקהל לקהיל. בכמה מוחזרים (כולל מהזרי רעדלהיים) צוין כפי המנהג היישן בהרבה קהילות לומר את רוב הפיוטים והסליחות של י"ב ע"י חזון וקהל לסירוגין, כאשר החוץ אומר קטע וקהל את הקטע של אחריו (מנהג ונקבורת, מנגן ורומיישא, ועוד). אך מנהג ק"ק פרנקפורט בדורות האחרונים, לומר רק את חלקם בסירוגין, ושאר הפיוטים נאמרים ע"י הקהיל בלבד (דברי קהילת).
גם בשאותרים באמרית סירוגין, ראוי לקהל לומר בלחשות את קטעי החוץ והחזון אומר גם את הקטעים של הקהיל.
(ויש מפוסקי זמינו שכתבו שמן הרואין להזכיר את המנהג היישן של אמרת סליחות על ידי חזון וקהל לטירוגין שצורת אמריה זו מוסיפה הרבה התעוררות (שער הימים הנוראים פתיחה ב').)
לפי כל המנהגים החוץ מסיים את שלושת (או שני) החוויזים האחרונים בק"ר (וסדרן כדלהל): החוץ אומר משפט ראשון בק"ר, הקהיל אומרים כל הפיוט. החוץ מסיים בקהל את הקטע שלפני שלושת החוויזים האחרונים, ואת שלושת החוויזים האחרונים אומרים קהיל ואח"ב חזון).

ציוני "חון" ו"קהל" במהדורה זו, הובאו בעיקר ע"פ תיאورو המפורט של ספר "דברי קהلت". אך הפיויטים והסליליות מוצגים כאן באופן שיקל לומר את כלם לטירוגין, כדי להקל על הקהילות הנוגות לאמורם לפי המנהג הישן.

חומרת האיסור לדלג פיויטים

גדולי הפסקים ראשונים ואחרונים זהווו מאוד שלא לדלг (או להוטף) על הפיויטים הנוגאים כפי שקיבלו עליהם אבותינו מידורי דורות. והחמירו בזה מאוד עד שאמרו שהמדרג או מוסיף בפיוטים מהתייבב נפשו (ספר חסידים, מהרייל, ב"ג, ועוד). ולא נאמר "טוב מעט בכוננה מהרבות שלא בכוננה" אלא על תחנונים של רשות ולא על תפילה חובה (טור ס' א, וכל הפסוקים שם). ועל כן אין לדלג פיויטים בשביב להרבות כוננה, כיוון שאמרת פיויטים היא "חוב על כל אדם" (קב הישר פ).

סדר הסליחות

עיקר תפילות יום הכיפורים הוא אמרת סליחות עם י"ג מידות, ועל כן נפסק להלכה בכל הפסקים, גאנונים ראשונים ואחרונים, שיש לומר סליחות בכל תפילה ביום הכיפורים (וכן נפסק בטור וש"ע ונושא בליה). בספרי הפסקים מובאות שיטות שונות במנין הסליחות שיש לתרגם בכל תפילה, המנהג הרווח בקהילות האשכנזים (בכל אירופה) לומר כי"ג סליחות בשחרית, וכן במוסף, וכן במנחה. לאורך הדורות הקפידו רבותינו על מניין הסליחות ושלא לדלג בהם כלל (וראה מש"כ לעיל בעניין "חומרת האיסור לדלג פיויטים"). כי אם במנחה בשעת הדחק מפתת קווצר היום.

(זהו סדר הדילוג בסליחות של מנהה ע"פ דברי קהلت: בשלב ראשון מדלגים סליחה א', ("אוזן תחן"), אם הימים יותר קצר מדלגים גם ג' ד' (את הברית, אל ימעט), אם היום עוד יותר קצר מדלגים גם ו' ז' ח' ("אך בר", 'מאתק תהلت'), 'aiccha אפצה פה'), ואם היום מאד קצר מדלג גם י' ('את הקול'). ויתר מזו לא נהגו לדלג גם ביום קצר מאד).

רק בעשרות השנים האחרונות חורבן אירופה, החלו בני אשכנז לדלג בסליחות, והחלו לומר רק בג' או ד' סליחות בכל תפילה. נגד המנהג הישן, ונגד קבלת הרabi"ה המובאת בראש טור ושאר ראשוני אשכנז, שבתפילה שחרית יש לומר י"ג פעמים וייעבור בוגד י"ג מידות.

(עדות ראשונה על דילוג סליחות בפ"מ ידועה לי משנת תרי"ח בקהלתו של הרש"ר הירש. בעוד שבקהלת העשנה המקבילה עדין לא דילגו גם כמה שנים אח"ב (דברי קהلت). כמו"כ בשנת חרכ"ב עדין לא דילגו סליחות של שחרית במגנצא (מנגאי מגנצאי). ובמה עשרות שנים לפני כן בטלו אמרת הסליחות למגורי ברוב קהילות מזרח אירופה ע"י החזונים נגד דעת גאנוני עלה' שצווחו עליהם, "ואין כה בידינו למוחות" (ערוך השלחן ס' מרב סע' א)).

כבר בזמנם הראשונים אנו מוצאים סדרי סליחות קבועים ליום כיפור (כמו למשל בהගות מיימוני), ובדורות האחראונים התפצלו המנהגים לכמה וכמה ענפים (למשל: פפ"מ, ורמיישא, אלוז, שוואבן ושווייז, בעהמען, פולין, ליטא, ועוד. ריבוי השיטות גרם למחוזרים רבים להוציא את סדר הסליחות מוחץ למחוזרים ובכך תרמו גם הם להעלמות הסליחות מותפילת י"ב במנזר אירופה).

סדר הסליחות במוחזר זה הוא ע"פ מנהג פרנקפורט ובנותיה, ובפי שמקורב ביום ברוב רובם של קהילות אשכנז המובהק.

לתועלת המעווניינים בכל זאת לדג' חלק מהסליחות במנהג הדור האחרון, והבא תוכן עניינים מפורט לסליחות של שחרית מוסף וננהה, (מיד לאחר תוכן העניינים הכללי). ולפניהם כל סליה מופיעה כוורת גדולה וממושפרת, כדי להקל על התחמצאות והמעבר בין הסליות.

מקפידים לומר **לפניהם** כל סליה את הפסוקים המקודמים כפי שמופיעים במחוזר, ועל כן במחוזר לנו צינו מספרי הסליות לפני הפסוקים, כדי להציג את הקשר בין הפסוקים לסליחה שבאה אחריהם (ויש לשים לב שהפסוקים שנתקנו ברוח הקודש, חשיבותם גדולה יותר מהפיוטים שלאחריהם (ספר חסידים).

צורת אמרת הפזמוןים

רבים מהפיוטים והסליחות חוברו לצורה של 'פזמון', דהיינו שבטים כל בית יש חrhoו שחזר על עצמו, (רפ'ין בלא"ז). ולפעמים שני חrhoו לטיוגין (ולפעמים גם יותר). בכל סיורי ומחוזורי רינוס - אשכנז [כתב יד ודפוס] מופיע החrhoו רק בסוף הבית הראשון והאחרון (למעט מקרים נזירים שבhem נדפס אחורי כל בית). ובכל סיורי ומחוזורי אושטריך - פולין מופיע החrhoו בסוף כל בית ובית (שינוי מכון זה בולט במיוחד במיזוריים שהדפיסו את שני המנהגים, (לדוגמיא, סידור השלה - שער השמיים), שם החrhoו חזר על עצמו רק בפזמוני פולין ולא במנהג אשכנז).

מנהג פפ"ם ורוב קהילות אשכנז בדורות האחוריים לחזרו את החrhoוים כפי המצוין במחוזרים, דהיינו רק בבית הראשון והאחרון. אמנים יש שחזרו והנヒגו את אמרת הפזמוניים כפי כוונת הפייטנים לחזר על החrhoוים החוזרים בכל בית. במחוזר זה העדנו להשאיר את הפזמוניים כפי שהם מופיעים בכל המיזוריים והסיורים הישנים. אך כדי להקל על הנוהגים לחזר על החrhoו החזרו בכל בית, הוספנו אותו בגוף שונה (בביסיון) כל בית.

בפזמון לסליחות של מנהה 'אזכרה אלדים ואהמיה' החrhoו החזרו בכל המיזוריים היישנים (כתב יד ודפוס) הוא 'יי אל רחם ודן... וטלחת...'. וככל הנראה זו הייתה כוונת הפייטן. אך במחוזרי אשכנז מסוימים את הפיוט רק מהמלחלים 'טלחת...', (ויש הנוהגים לחזר עליו אחרי כל בית בnal). במחוזר הבאו בסוף כל בית גם את 'יי... בהקתה, וגם את 'טלחת' בגוף גדול יותר (מלבד הבית הראשון והאחרון בnal).

צורת הפיוטים

ב כדי להקל על הבנת הפיוטים, וכן כדי להציג את הסדר שבו חתום הפייטן את שמו או את סדר הא"ב (ובדומה, הדגישנו בכל פoit את האותיות המסדרות את תתימת הפייטן או סדר הא"ב (אקרוטטיבון בלא"ז). ובכורתת הפיוטים צוין הסדר המתאים.

בהתאם למנהג אשכנז ועל פי רבוינו הראשונים, פיוטים רבים מופיעים כאן מודלים חלקית, (לדוגמיא 'עליה תחוננו' שנוהגים לומר רק ארבעה בתים מטור שמונה). ויש פיוטים שמופיעים רק שתי שורות מתחילת הפיוט וסופו (לדוגמיא 'דרך אלקינו') או רק שתי שורות האחרונות (לדוגמיא 'שםך מעולם'). גם בפיוטים כגון אלו מופיעות אותיות האקרוטטיבון בהדגשה. אך בדרך כלל לא צוין הסדר בכותרות שלהם (בפרט שני הסוגים האחרונים). כמו כן סיידרנו את הפיוטים בשורות ע"פ חrhoויהם בצורה שתקל על הבנתם והמבנה שלו. השתדלנו להKEEP על הסדר הזה גם כשהחrhoו מסתים באמצעות משפט, בשמקרים כאלו הוספנו מkr (בזה) בסיום החrhoו (במקום נקודת רגילה).

הסבר על סדר הפיוטים

רוב הפיוטים מסודרים לפי סדר א"ב או תשר"ק, (מהסוף להתחלה). או בחתיימת שם המחבר. אך יש עוד כמה סימנים שהובאו במחוזר בקיצור ונפרטם מה:

- א"ב בפול/תשර"ק בפול – כל אות מופיע פעמיים.
- ~ משולש – כל אות ג'פ.
- ~ מרובע – כל אות ארבע פעמיים (ויש גם אותיות שנכפלו עד כ"ד פעמיים).
- א"ת ב"ש – אות ראשונה מהתחלה, אות ראשונה מהסוף. שנייה מהתחלה, שנייה מהסוף, וכן הלאה.
- א"ל ב"ם – מוחלקים את ב'ב האותיות לשתי קבוצות, (א-ב ל-ח), אות ראשונה מקבוצה א', ראשונה מקבוצה ב'. שנייה מקבוצה א', שנייה מקבוצה ב'. וכן הלאה.
- אא"ב גג"ד – אות ראשונה פולה, אות שנייה לא, שלישית כפלה, רביעית לא. וכן הלאה.
- אב"ג בג"ד – בתים של ג' חרוזים מסודרים: אב"ג בג"ד ג"ה דה"ו הו"ח וכן וכן הלאה.

על הפירוש

כתב מהרייל (הלי ר"ה) "וכל אדם יחוור וילמוד התפילה והקרובץ מוקדם להיות שגורים בפיו בר"ה בשעת התפילה". ועל כן ראוי לקבוע זמן ללימוד הפיוטים ופירושיהם ביום ובשבועות שלפני כל מועד. מכיוון שמחוזרנו אינו מציג פירוש מקיים ומוסדר על כל התפילות והפיוטים, (עובדה שאמורה לאורך כמיה וכמה שנים טובות, והותוצה לא תהיה שווה לכל בית), על כן מומלץ להיכין את הפיוטים באמצעות מחוזר מפורש (כיוון נדפסים מחוזרים כאשר רק בנוסח פולין ולטיא. ניתן להציג מחוזרי אשכנז עתיקים ומפרשימים במהדורות אלקטронניות).

הפרש במחוזרנו נערך מתוך הנחתה שהמתפלל המומוצע מבין את כל תפילות הקבע שנאמרות כ-350 פעם במשך השנה, וכן את חמישת חומשי התורה, ובנוסף הוא בקי בשפת העברית הנפוצה בימינו בא".י. ועל כן, כל מילה או ביטוי שאינן כוללים בשלושת הקבוצות דלעיל, פורשו בצדדים להם. הפרוש נכתב בתוך הטקסט, (כמקובל בימינו בכמה סיורים ומחוזרים מפורשים), ובכדי למנוע בלבול בין גוף הפיוט, הם הודפסו באותיות קטנות וbegonion שונה. גם במקומות שיש תפילות שחזרות על עצמן, הדפסנו את הפרוששוב. בזידום הודפס פרוש רק בתפילות הלחש.

טעמי המקרא

"ויבינו במקרא – אלו פסקי טעמי" (מגילה ג) הבסיס העיקרי להבנת המקרא הוא פיסוקכו. ואין מערכת פיסוק טובה יותר מאשר הטעמים שניתנו למשה בסיני. וכך נדרש הבנת פסוקי המקרא שבמחוזר שילבנו את טעמי המקרא בפסוקים השלים שמופיעים לאורך התפילות והפיוטים. וגם במקומות שהפסוקים שונים מיחיד לרבים וכדומה. אך חלקי פסוקים המשולבים בפיוטים מופיעים בלי טעמי המקרא. שם השם המופיע בטור פסוקים מופיע בטורו בפסק (בד"כ שם הו"ה ולפעמים אדנות) אבל בשאר התפילות והברכות הוא מקוצר לשני יוזין – בזה: יי.

השתדלנו להකפיד על סימוני מעיל. מילרע בדרך כלל לא סומן אלא במקומות שיש טועים בו.

תיאור מקוצר של טעמי איוב משלו תהילים (אמ"ת).

אין הכוונה במסגרת זו ללמוד את כללי הטעמים, (שגם הם אחד מההקלקים החשובים של תורתנו הקדושה, והוונחו קצר לצערנו בדורות האחרונים). אלא לסקור בקיצור נורץ את סימני הפסיק המופיעים בטעמי אמ"ת. חמשת הטעמים הנפוצים ביותר הם:

- **עליה וירד.** (המפסיק החזק ביותר. יכול להופיע גם בתיבה אחת בז'ה). **ואתנה** (הם מחולקים בד"כ את הפסוק לשני חלקים).
- **דחי,** (רק כশMOVIFU לפני תחילת המילה) **רבע,** **ומוגרש** (ע"פ רובם מחולקים את חז'י הפסוק לשני רביעים).

מלבדם ישנים עוד חמישה טעמי מפסיקים מהם: **שלואה** ("לגורמיה"), (טעמים שמשמעותם רק כשבאים בzeitigוף "פסק") (קו מאונך) שבא אחריהם. **מהפרק** ("לגורמיה, אזלא לגורמיה, ושלשלת לגורמיה. וכן פ"ז זורקן (זרקן מפסיק רק כshawufiy בסוף התיבה)). (טעמים אלו אינם בהכרח פחות מפסיקים מהקבוצה השנייה דלעיל, (דחי רבייע ומוגרש), אלא שהם קצר פחות נפוצים).

הטעמים המתברים (משרתים) שאינם מפסיקים הם: **מרקא, טרחא,** (אינו מפסיק!) אף שדומה למפסיק **טפקא'** שבטעמים הרגילים). **מוֹנָה, עַלְיוֹן, יְרֵחַ בֶּן יוֹמָן, צִינּוֹרִית,** (רק כshawufiy באמצע מילה) **ומהפרק** אזלא ושלשלת (שלושת אלו רק כshawufiyים בלי "פסק").

כמה מילים על מבנה פיטויי יום כיפור

למרות שאין מטרתנו להציג את כל הרקע של הפיטויים, (מומלץ לעיין בהקדמה המפורשת למחזור גולדשטיידט). אך בכל זאת לצורך הבנת העניין חשוב לציין כמה מילים על אופי פיטויי יום הכיפורים: בסיום תפילה לחש שלليل יוב' אומרים סליחות הבוניות במעט באותה צורה של ימי הסליחות ועשיות (פסוקים, פתיחה, סליחה, עמידה, פזמון, חטאנו, וידיו, עננו וכו').

בתפילות היום אומרים את הסליחות עם היהודים לפני סיום הברכה האמצעית (ובמוסף מוסיפים לפני הסליחות את סדר העבודה, ובתוספת י"ד פיטוי סליחה (מקוצרים לראש וסוף כל פיטוח חז' מהאחרון).

בסיום היהודים אומרים כמה חלקים פיטויים קצרים, וכן פיטוט "ומאהבתך", ובשרהית ומוסף אומרים אחריו פיטוט "מי אל כמוך" (בשינוי מסליחות ליל י"ב, בכל הסליחות של תפילות היום, אין בהם פסוקים ופתיחה, וכן פיטוטי הסיום, (כמו עננו וכו') בין שהתפילה עצמה עם פיטוייה נחשבת לפתחה וסיום (ומטעם זה גם בתעניות א"א פתחה וסיום כשהסליחות נאמרות בברכת סלח לנו).

מספר הסליחות (חז' מהפזמנונים וחטאנו) ביום הכיפורים לפי מנהג פפ"מ ובנותיה הוא כדלהלן: עברית – ב. בשחרית – י"ג. במוסף – י"ב. ובמנחה – י"א.

בכל סדרי הסליחות אומרים גם 'פזמון' ו'חטאנו' (בנעילה א"א סליחות ולא 'חטאנו' אלא רק פזמוניים). לפני כל אחד מהפיטויים הנ"ל אומרים י"ג מידות, ובס"ה = 47 פיטויי סליחות = 47 פעמים 'יעבור' ו'יג' מידות.

בנוספ' לסליחות והוידויים הנ"ל (שהם חובת היום, כאמור בכל הפסקים). נוהגים לומר בשלוותה הברכות הראשנות פיויטי שבח וריצוי, אשר העיקרים שבהם הם הפיטוטים דלהלן:

- מגן – הזברת זכות אברהם בברכת 'מגן אברהם' (בשחרית נוסף לפניו 'שות לש"ץ'). מהיה – הזברת זכות יצחק בברכת 'מחיה המתים' (בשחרית נוסף אחריו תוכחה 'עד יום מותו').
- שליש – הזברת זכות יעקב אחורי סיום ברכת מלחיה המתים.

במנחה עוברים כאן מיד ל'מייכאל מימיין מהלל' (ובגעלה ל'מערב ועד ערב'). אך בחרית ומוסף מוסיפים לפני כן עוד פיטוטים:

בשחרית מוסיפים כאן עוד י"ח פיטוטים (מורה חטאיהם, אדריך, אתה כرحمו, אך חנון אתה, אמרו לאלים, מעשה אלדינו, אשר אומץ תחלתו, על ישראל, אפסי ארץ, מי במור, אין במור, האדרת והאמונה, נאميرך באימה, רוממו אל מלך, רוממו אדריך ונורא, אמרונך בעליונים, הנקדש באליים, לישוב תחולות).

ובמוספ' מוסיפים כאן רק ו' פיטוטים (ashaدع, אין ערוך, אנא אוזן, אך חנון אתה, אשר אימתר, לישוב תחולות).

זה אל זה שואלים – הקדמה לקדושה, בניו על מעשה מרכבה דישעה (במנחה 'מייכאל מימיין מהלל').

סילוק – פיטוט לפני הקדושה (ובאשכנו א"א ביו"ב הפיטוט 'זנתנה תוקף' שנתקן בראש השנה בלבד).

פיטוט בקדושה – בסיטום 'אני ה' אלדים' (בשחרית גם אחרי 'קדוש' ברוך' ו'שמע ישראל').

בשחרית ומוסף מוסיפים לפני 'ובכן תן פחדך' עוד פיטוטים (בשחרית ב' פיטוטים: האדי, התקין, האמין, ט"ז פיטוטי 'מי לא יראך' וכו', פיטוט שמע ישראל. ובמוספ' ו' פיטוטים: האוחז (וכל מאמינו), ואיו תחללה, לך יאדיך, האחד בעולמו, ופיטוט שמע ישראל).

ביציאתי אני נותן הודאה על חלק

מודה אני לפני ששמת חלקי מישובי בית המדרש החשוב "חיבים עד העולם" בראשות הרב מייכאל יפרח שליט"א ובניסיונות מוסדות "רב פעלים".

למור"ר הרב בנימין שלמה המבורגר שליט"א ראש מושחת אשכנו' שאלמלא הוא כבר נשתחחה תורתם של רבותינו חכמי אשכנו' משישראל.

ומשנהו רבי אברהם שלמה טולומון, מה"ס 'מערבים וקרובות' לרגלים, שטייע לי רבות בהכנות הטקסט ובהגנתו.

ליידי היקרים שהתנגדו ותרמו עבור הוצאת המחזור לזכוי הרבים.

ולכל שאר העוררים והמשיעים בכל ענייני המחזור רוחניות וגבשניות, אשר חלקם נזכרו בתחילת או בסוף הספר.

זכותם של אבותינו ורבותינו הקדושים פוסקי אשכנו' ופייטניה, תעמדו לנו שיתקבלו תפילהינו ברצון עם התפללות אשר יעשו ישראל, לברכה והצלחה וחתימה טובה.

חודש הרחמים והסליחות ה'תשע"ו
אברהם בלאמו"ר אורן מנחים שליט"א אומן
קהל עדת ישוען - ביתר עילית,

התודה והברכה

לכל אלו אשר השקיעו מזמנם ומטרם לסייע בכל ענייני המחוור
בנוסחת, בעיצוב, בעימוד, ובכל שiar העניינים.

(לפי סדר א"ב)

הבה"ח יצחק א. ר' דוד יהיאל כהן

ר' שלום מאיר ארלנגן ר' אליהו לוי

ר' משה גולדברג ר' אברהם שלמה סולומון

ר' מרדכי גנות ר' מיכאל פרידמן

ר' נח הופנר ר' ששון קאופמן

ר' משה יהודה רוזנופר ר' יונברג

ר' דוד יצחקי ר' שמעון שופטר

תודהית נתונה לפ羅יקט קולמוס, (culmus.sourceforge.net) ולמעזב המנוח יורם גנת (שנפטר
השנה, היו הדברים לוכרו), על הנופנים הנאים והמעזבים שהעתידו לרשות הציבור
חינם אין סוף.

וזאת למודע

מחזורי זה עבר הగהות רבות ומדוקדקות בעמל ובגיהע, כדי לנקטו מכל שיבוש וטעות.
אריות ואור אפשר לבב בלא תבן. ואו אפשר לבקש ספר לגורי מטעויות, חשתטו שהו
שיםבו שהטעויות הם מנהגים ינינים או קדומים. על בן השתדלתי מאד לסמן ולצין כל
שינוי (בשונה מחזרוי עדלהים) בהוואות, בהערות השולדים, וברישימת שינוי
הנוסחאות. על בן בקשי שוחחה, שאם יראה הקורא שינויים או שיבושים שלא הערכו
עליהם במחזור כלל, אנא יעבירם לידי, אולי מושא הוא, וזכות הרבים תהיה תלויה בו.

ברכת התורה

אברהם אומן

ערב יום הכהנים

מנגאי ערב יום כיפור

משכימים לשליחות לפני עלות השחר ומרבים בשליחות כמו בערב ר'ה.
(השליחות נאמרות מותך שליחות נסח אשכנזי המובהק. יש לשים לב להתאים את השליחה האחורונה 'אני עבדך' לערב י"ק, ולומר גם את החזריות שנשמרו מאימת הצנורה. פותחים את הארון בשני הפמוניים).
בסיום השליחות אומרים ודי ר'ך פס אחית ומושכים 'משיח צדקה' עד 'הרחים והשליחות' ומיד אמרים קדיש תקבלה. וגם י"כ בשבת ממשיכים גם 'אל רחום שמן', 'ענני', 'מי שענה', 'ורחמנא' עד 'זיבמן'
קריב' ואז אמרים קדיש תקבלה.

כפרות

בקהילות קטנות בהן מספר התרגולים לכפורה מועט, נהוג לעשות כפורות ולשוחון בעלות השחר בין שליחות לשחרית, ויש מקומות שעשו כן לפני הליכה לשלחיות, ויש נהוג אחר שחירתה. בקהילות גדולות בהן התרגולים מובאים השוחטים מועטים, ויש לחץ מופוץ על השוחטים, העדיף לשוחות את הכהורות לפני ערבי ים הכהנים, כי כל עשרה ימי תשובה שווים לעוני הכהורות, מצטט גדליה עד ערבי ים הכהנים לעת ערבי, מלבד הרגע של עלות השחר בערב ים הכהנים. אם לא עשה כפורת לפני ים ייפור, יכול לעשותו בהושענא הרבה.

בכל המקומות באשכנז נהוג לעשות כפורות על תרגולים. בימי מלחמת העולם הראשונה היה מחסום בתרגולים ושעשו אז כפורות על דגמים או תחליפים אחרים (למשל עץ עץ עם רע), כאשר על הנאצים שליטו בגרמניה בשנת תרצ"ג, חוקו חוק ארכץ האסר שחייב ללא הימום. מאז נמנע מיהודי גרמניה לעשות כפורת על תרגולים, וכל הוכרחו לעשות על דגמים או תחליפים אחרים. לכן יש כוון הסבורים שכ' היה המנהג באשכנז מוקדם.

לקחים תרגול לבן לזכר ותרגולת לבנה לנכבה, ונוהג ליקח עוף אחד לכמה זכרים או לכמה נקבות.
במושברת יש הנוטלים עבורה תרגול ותרגולת.
יש לעשות 'כפרות' לעצמו ואחר כך לבני ביתו.

אותו את הכפורה בידו הימנית ומסבב סביב ראשו ואומר:

זה חליפתי, זה תפורתתי, זה פפרתי,

זה התרגול יילך למיטה ואני אפנס ואליך לחיים טובים ארוכים ולשלום:

[כשושים תרגול נפרד לכל אחד ואמריהם: נפש תחת גפש: (מקור חימט)]

בני אדם

ישובי תהשך ואצלמות אסורי עני וברזל: יוצאים מתחשך וצלמות ומוסרותיהם
ינתק: אולמים מדרך פשעם ומעוניהם יתענו: כל-אכל תתעב נפשם זיגיעו
עד-שער מות: ויזעקן אליהוה בצר להם ממצוקתיהם יוושיעם: ישלח
דברו וירפאים וימילט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
אם ייש עליו מלך מלך אחד מניא-אלף להגיא לאדם ישרו: ויחננו
ונאמר פקדעהו מרדת שחת מצאתי כפר:

וחזר וקוא זה חליפתי וכו', בני אדם וג'פ.
ואה"ב מניח ידו על ראש התרגול דוגמת סמיכה ושותחו מיד.

¹ זה מנהג הראשונים המובא בראש טור ומחרי' לסייעם, אך בדרך מאוחריהם יותר נהגו לומר 'בני אדם וג'פ' לפני 'זה חליפתי וכו'.

לאחר שהתקבר בעצמו עושה גם לבני ביתו.
ליחיד אומר:

זה חילפתק זה פטמותתך זה פפרתך

זה התרנגול ילק לミתָה ואתָה תְּכַנֵּס ותִּלְקֹד לְחִים טוֹבִים אֲרוֹכִים וְלִשְׁלוֹם: (בני אדם וגוי)

לרבים בתרנגול אחד:

זה חילפתקם זה פטמותכם זה פפרתכם

זה התרנגול ילק לミתָה ואתָם תְּכַנֵּסו ותִּלְקֹדו לְחִים טוֹבִים אֲרוֹכִים וְלִשְׁלוֹם: (בני אדם וגוי)

לקבבה אומר:

זאת חילפתקך זאת פטמותך זאת פפרתך

זאת התרנגולות חלק לミתָה ואתָה תְּכַנֵּסו ותִּלְקֹד לְחִים טוֹבִים אֲרוֹכִים וְלִשְׁלוֹם: (בני אדם וגוי)

לנקבות בתרנגולת אחת אומר:

זאת חילפתקנו זאת פטמותנו זאת פפרתנו

זאת התרנגולות חלק לミתָה ואתָן תְּכַנֵּסנה ותִּלְקֹדנה לְחִים טוֹבִים אֲרוֹכִים וְלִשְׁלוֹם: (בני אדם וגוי)

למעוברת או לרבים בתרנגול ותרנגולת אומר:

אלו חיליפותיכם אלו פטמותיכם אלו פפרותיכם

אלו התרנגולים ילקו לミתָה ואתָם תְּכַנֵּסו ותִּלְקֹדו לְחִים טוֹבִים אֲרוֹכִים וְלִשְׁלוֹם: (בני אדם וגוי)

את פדיון הכהרות, כלומר את תמורה, נוטנים צדקה לעניים, יש הנוטנים את העוף עצמו.

שחרית ערב יום הכיפורים

פני תפילה שחרית נוטלים ידים, (כיוון שקיים קודם עלות השחר), מברכים ענט"י בניגון ימים נוראים (כשבארא ימי הסלחונות). א"א מזמור לתודה, תחנון, ולמנצח. וכן א"א אבינו מלכנו (א"א יום כפור בשבת). ואין אמרים שיר היהוד היומי ולא' שיר מזמור לאסף בסיטום תפילה שחוריית (דברי הקלה). ונוראים בכלייה ובשתה בכל היום, וכל האכל ושותה ביום זה מעלה עליו הכתוב אליו התענה תשיעי ועשרי. אך שלא יאבל יותר מידי שלא בוא לדי קלות ראש ח"ו (מההיל). וuibר לפיס כל מי שחתא נגדו, ולתken כל ענייני ממוני שבינו לחבירו. יותר דיניהם ראה בפסקים או"ח סי' תר"ו.

תפילות לבית החיים בערב יום כיפור

לאחר התפילה הולכים להתפלל לקב"ה בבית הקברות, וא"א שם תהילים או קדש שהוא לעג לרשות, אלא תפילות פרטיות או תפילות שתקנו גדי הדורות (ויש נהגים למעט בתחינות (מנאי פירודא) ויש שהולכים לבית הקברות ללא אמרת תפילה ותחינות (ר"ג יונט) ומרבים בדקה לעניין). מי שלא היה בבית הקברות ל"י יומם בכניסתו ברכת' אשר צר אתכם בדין, ואינה מצויה בעי"כ כיון שהלך כבר בראש השנה. תחינה של 'תרומות החדש':

اذקיקם סודי עולם! יהי רצון שתהא מנוחתכם קבוע, זונחת פלמוד הורתכם ומעשיכם
הטובים מעמד לי ולכתי ולכל גנליים אליו ולכל בית ישראל. יהי רצון מלפני אלקי הרוחמים והסליחות, מילך על כל הארץ, שיתגלו לו רוחמי וחסדי המרבבים על מדותיו שנכתב ונחתם ביה يوم הקפורים לסילחה למחייה ולכפרה על כל חטאינו עונתינו ופשעינו, ולשנה טובה ומתקנתה, לחיים טובים ולשלום, ולפרנסה וככלבלה, ולשנת גאלה וירושעה ושנת ברכה והצלחה בכל מעשי ידינו, ושנת רוח והצלחה, ושנת השקט ומנוחה

מִכֶּל דָּאגָה וְבַחֲלָה, מִכֶּל שָׁמֶד וְתַקְלָה וְגֹרָה רֵעה, וְשֹׁנְגָה לְזֹרֶעֶת חַיִם וְקִים הַעֲסָקִים בְּתֹרֶה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְשֹׁנְגָה לְעֹשֶׂר וּלְכֹבֵד, וְאֶל יְשַׁלְּטֵת בָּנו שָׁטוֹ וְצַר הָרָע, וְגַמְצָא חָן וּשְׁכָל טָוב בְּעִינֵיכֶם הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא וּבְעִינֵיכֶם כָּל רֹאשֶׁנוּ. עַל כֵּל זֹאת שְׁבַקְשָׁתִי לְפָנֶיךָ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֲדוֹן כָּל הַעוֹלָמִים, הַעֲטָר לֵי לְמַעַן רְחַמִּיךָ וְחַדְקִיךָ הַמְּרֻבִּים, וְלִמְעַן זֶכְوتֵיכֶם הַצְדִיקִים הַאֲלָהָה, וּזְכוֹתֵיכֶם צַדִיקִי עַלְמָם, וְאֶל פְּשִׁיבָתְנוּ רִיקָם מַלְגָנָה:

בקשה שנחגנו לאמרה על הקברות ונדרסה בידי רבינו הילוי מנירנברג במחוזר 'מעגלי צדק' בשנת ש"ט:
אָנָּא ייְהָוָה יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהִי אֲבָרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, עמוֹד מִפְּסָא דִין וְשָׁבָעַל כְּסָא וְחַמִּים, וְרָחָם עַלְמָנָה, וְלִמְעַן זֶכְותֵא אֶבְוֹנָנוּ, וְלִמְעַן הַחֲסִידִים וְהַשְׁרִים בְּלֹבֶתָם, וְלִמְעַן כָּל הַהֲרָגִים עַל חַזְקָה, וְלִמְעַן כָּל הַשְׁרָופִים עַל קְדוּשָׁ שָׁמָה, וְלִמְעַן כָּל אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ דָמוֹ עַל יְחִזָּה, דָם נִפְשָׁות אֲבוֹנִים גּוֹרִים, אֲשֶׁר לְפָנֵה דָעֵרָה נִפְשָׁם, וְתַחַת הַחֲרֵב נִתְנַנָּה רָאשָׁם, אֲחִירִיךְ יִשְׁאָגָן, וְצַדִּיקָה כָּל הַיּוֹם הַוּגָג, וְקָרְבָוּ לְפָנֵיךְ עַלְיהָ וּבְחַמִּים, וְעַשׂוּ לְרִיחָה נִיחַת שְׁבָרָאַנִי אַקְרֵב אֶת עַצְמֵי חַלְבִּי וְדָמֵי נִתְחַי וּרְאָשִׁי, וְאַתָּנוּ בְּכָרְבִּי פְּשָׁעִי בְּטַנִּי חַטָּאת נִפְשָׁי, וְנִפְשָׁם מִתְּعַלְּפָת, בְּקָדְמִים מִתְּבּוּסֶת, וְמִאָבּוֹת לְבָנִים מִזְרָחָה מִסְעִין, לִעְלּוֹת לְהָם לְשָׁלְמִי נִדְבָּה לְדִצְׁוֹן לְהָם לְפָנֵי ייְהָוָה, לֹא לָנוּ ייְהָוָה תָּנוּ כְּבֹוד, עַל חַסְדָּה עַל אַמְתָה, לְפָה יָקְרָאוּ גּוֹסִים, אַיהֲ נָא אֱלֹהֵיכֶם, וְאַתָּה תַּחֲלַתָּנוּ וְסִבְרָנוּ וְתַקְוָנוּ. חַנּוּ וּרְחוּם, יְהָיו נָגֵד עִינֵיכֶם צְרוּתֵינוּ, וּרְאוּה בְּעַנְנָנוּ, וַיַּעֲלֵה עַלְבָונָנוּ וְעַלְבָונָנוּ אַחֲנָנוּ שְׁבָכָל עִיר וּעִיר לְפָנֵיךְ בְּכָל עַת, עַם עַלְבָונָנוּ שָׁמֶךְ הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בֵּין אֲשֶׁר חַרְפָּךְ וַיַּתְנוּ אֶת כְּבֹודךְ לְאַחֲר וְתַהְלַתְךְ לְפָסִילִים. שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ חַרְפָּת אֲשֶׁר חַרְפָּךְ, אֱלֹהִים חַי, וְאֶל תְּכָס עַל עֲזָם, וְחַטָּאתָם מַלְפְנִיךְ אֶל תִּמְחָה, וַיַּדְעֵנוּ כִּי אַתָּה ייְהָוָה יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדִישׁוּ אֶת קְדוּשָׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְעִרְצִיךְ. זֶבֶר נָא בְּנִיה, עֲנָיִים וְאֲבוֹנִים, מִצְפִים לְיִשְׁוּעָתְךָ כָל הַיּוֹם. אַבְנֵנוּ שְׁבָשָׁמִים, צִדְיק אַתָּה, וְחַסִיד אַתָּה, וְכָל מְעַשֵּיךְ בְּאָמִנוֹה, יָגַלוּ רְחַמִּיךְ עַל בְּנֵיךְ אֲשֶׁר הם בָּאָרֶץ שׁוּבֵיכֶם, וְתוֹצִיא מִבֵּית בְּלָא יוֹשֵׁבֵי חַשָּׁה, וְלְאָסְוּרִים פְּקָחָקָות, וְזֶבֶר לָנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַקְדִשָּׁת אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מִתְּזָהָר שְׁבָעִים אַמְתָה, וְמִתְּזָהָר הַפְּרִשת אֶת שְׁבָט לְיוֹ, וְהַפְּרִשת כָּהֵן גָּדוֹל לְעַמְךָ לְשָׂרֵת וְלְהַתְּדוֹת עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְכֹפֵר עַלְיהָם, וְעַתָּה בְּעַנְנָנוּ שְׁרָבוֹ, גַּדְעָן בֵּית מְאוּנָנוּ, וְהַשְּׁלָכָה תְּפָאָרָתָנוּ, וְנִשְׁאָרָנוּ רִיקִים מִכֶּל טָב, וְאַנְנָנוּ לָנוּ כִּי אִם תְּפָלָתָנוּ, הַיּוֹצָאות מִקְרִיות לְבָנָנוּ, כִּי צָמָאים אָנוּ לְרְחַמִּיךְ בָּאָרֶץ עִיפָּה לִמְמָם, וְצַוְעָקִים לְגַנִּינָה לְבָב, וְשְׁופְכִים שִׁיחַנוּ לְפָנֵיךְ בְּדָמָע לְבָב. וְזֶבֶר לָנוּ מִה שָׁצִיָּנוּ בְּתֹרֶתָה, וְכִי יְמָוקָה אַחֲר וְמַטָּה יְדוֹ עַמְךָ וְהַחֲזָקָתָה בָּוֹ, וְאַנְנָחָנוּ בָּנִיךְ יְלִדי שְׁעַשְׂוִיאָה, רְחָם עַלְמָנָה קָרְבָּךְ רְחַמִּיךְ, וְקִים לָנוּ מִה שָׁנָאָמָר עַל יְדֵי נְבִיאָה: לְמַעַן לְמַעַן אַעֲשָׂה כִּי אַיְדִיךְ יְחִיל וְכִבּוֹדִיל לְאַחֲר לֹא אָמָן. שְׁמַחַנוּ כִּימּוֹת עַנְיָנָנוּ, שְׁנָוֹת רְאָנוּ רֵעה. שָׁלֹח הַגּוֹאֵל לְאַגְלָנוּ, וְהַעֲלֵנוּ שְׁמָחִים עַל אַדְמָתָה, וְשְׁכַנְתָה שְׁבָנו בְּנִוְתָנוּ, וְכִדְרָרָה יְחִי מְתָנוּ, יְקִשְׁיוּ וְיַגְנִנוּ שְׁוֹכְנִי עַפְרוֹתָנוּ, וְשְׁמָחָת עוֹלָם תְּהִיא עַל רְאָשֵׁינוּ, כַּאֲשֶׁר נִאָמָר: וּפְדוּי ייְהָוָה בְּשָׁבּוֹן, וּבָאו צִיּוֹן בָּרָהָה, וְשְׁמָחָת עוֹלָם עַל רְאָשֵׁם,

שְׁשָׁוֹן וּשְׁמַחָה יִשְׁגַג, נֶגֶשׁ יִגְזַג אֲנָחָה. וְעַד נָאָמָר: כִּי הַהְרִים יִמּוֹשָׁו, וְהַגְּבֻעוֹת תִּמּוֹטִינָה, וְחַסְדֵי מֶאֱתָה לֹא יִמּוֹשׁ, וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִּמּוֹת, אָמָר מֶרְחַמֶךָ יְיָ; וְעַד נָאָמָר: עַתָּה אֲשִׁיב
את שבות יעקב, וְרַחֲמַתִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְקַגָּאתִי לשם קְדָשִׁי:

יהִ רְצֹוּ מֶלֶפְנֵיכָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְנַחַם אָוֹתָנוּ עַל כָּל הַאֲזֹרֹת שְׁעַבְרוּ עַלְלֵינוּ,
לִילּוֹת וּמִים, וּכְלָה שְׁנוֹתֵינוּ בְּטוּב וּמִינּוּ בְּגַעֲמִים, תֹּשִׁיעַ מְעֻטִי עַמִּים, וּסְכוּכָנוּ בְּשָׁלֹמָה,
וּלְמַדְעָנוּ לְהֽוּעֵיל, וּסְפָק עַל יִקְרָנוּ לְשִׁמְרָה וּלְעַשְׂוֹת, וּשְׁימָנוּ מִבְנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצֵל כְּנַפְיךָ יִחְסִין
וּמַדְשָׁן בִּתְהָ יְרִנָּנוּ, וְתִכְיַן וְתִזְמַן לְכָל אֶחָד דִי מִחְסָרוֹן, בְּרוּחוֹ וְלֹא בְּדַחַק, בְּהַתְּמָר וּבְכְשָׂרוֹת.
וְתִשְׁבַּר וְתִאְבַּד וְתִכְנַעַן וְתִשְׁפַּל וְתִכְלַה כָּל הַקְּמִים גָּדוֹה, וְהַאֲלֹהִים יִכְנִיעַם וּפְלִים וְנִינִיא
וּבְטַל מִחְשָׁבֹות הַרְוּתָה, מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, וְתִכְלַה מְמַנּוּ בָּנָה וּשְׁבִיה, וְתִכְלַה
מְמַנּוּ גָּלוּת וּטְלַטְוָל, וְתִכְלַה מְמַנּוּ דָבָר וּמִשְׁחִיתָה, וְתִכְלַה מְמַנּוּ הָהָר עַל הַהָר,
זָעַם וּזְבָהָה, וְתִכְלַה מְמַנּוּ חֲרוֹן וְקַצְפָּה, וְתִכְלַה מְמַנּוּ יָצָר הָרָע, וְתִכְלַה מְמַנּוּ
וְתִכְלַה מְמַנּוּ מְלָאָךְ הַמּוֹתָה, וְתִכְלַה מְמַנּוּ גָּגָה וְחוֹרָן, וְתִכְלַה מְמַנּוּ עַזְנָתָחָ חָם,
וְתִכְלַה מְמַנּוּ כָּל צָרָה וּצְוִיקָה וְכָל קָלוֹן וּחֲרָפה, וְתִגְנַן לַרְאֵשׁ וְלֹא לִזְבָּב, וְתִגְנַן לַרְחָמִים בְּעִינֵי
הַשְּׁלָטוֹגִים, וְגַרְנַן יְיָ בְּרִצְוֹן עַמָּךְ, וְפַקְדַּנוּ בִּישְׁעָתָה, לְרָאֹות בְּטוּב בְּחִירָה, וְלִשְׁמַח בְּשִׁמְחָת
גָּזִיה, וְלִהְתַּהְלֵל עַם נְחַלְתָּה. כִּי אַתָּה שְׁוֹמָע תְּפִלָּה וּמְאוֹzo אַעֲנָה, אַגְנַחַן לֹא יִנְדַע מָה
גָּעָשָׂה, כִּי עַלְיָה עִינֵינוּ. וְשָׁמָע חַפְלָתָנוּ, וְשָׁוֹעַתָּנוּ הַזְּנִינה, שָׁנָאָמָר, כִּי שָׁמָע אֶל אֲבוֹנִים יְיָ,
וְאֵת אַסְיָּרִי לֹא בָּזָה, כִּי לֹא בָּזָה שְׁקָז עֲנוֹת עֲנִי, וְלֹא הַסְּתֵר פְּנֵי מְמַנּוּ, וּבְשׁוֹעַז אֶלְיוּ
שְׁמָעָ, טָרֵם נִקְרָא אַתָּה תְּעַנָּה, כִּדְבָר שְׁנָאָמָר, וְהִיא טָרֵם יִקְרָאוּ וְאַנְיָ אַעֲנָה, וְעַד הַם
מְדָבָרִים וְאַנְיָ אַשְׁמָעָ. וְחַדְשָׁ בְּקָרְבָּנוּ רָוח נְכֹוֹן לְחֹור לְפִנֵּיךְ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה, וְלַעֲבֹד בְּלֵב
גְּאָמָן. וְרָאָה דְּמָעוֹתֵינוּ בְּגַסְוָה הַמִּן, וְשָׁבְרָנוּ וְחִנָּנוּ בְּכָל הַקְּרָבָנוֹת, וְאַגְנֹותֵינוּ בְּלִמְזָזָמָנָה
הַדָּל, וְשָׁם שְׁפָתֹ�וּנוּ כְּשִׁירִי הַלּוּסָם לְמִשְׁפָחָתָם וּכְשִׁירִי הַמְּלָאָכִים, הַשְׁתָּחוֹתֵינוּ לְפִנֵּיךְ בְּכָל
הַשְׁתָּחוֹתִים מִשְׁרָתִיךְ בְּפָרוֹם, וְרָוח פִּנְגָּוּלָה תִּמְמָה וּבְקָלָתָה הַסְּפָאִים. אֶלְהִים חִשְׁבָנָנוּ,
וְהָאָר פִּנְגָּה וּגְנוּשָׂה, וְלֹא נִצְאָ רִיקָם מֶלֶפְנֵיהֶן. יְהִי לְרִצְוֹן אָמָרִי כִּי וְהַגִּזְוּ לְבִי לְפִנֵּיךְ,
יְהִי צּוֹרִי וְגֹאָלָן:

ברוך אתה אֱדוֹן הַשְׁלָום, על כָּל אֲשֶׁר עָשָׂית וְאֲשֶׁר אַתָּה עַתִּיד לְעַשׂות עַמִּי וּמִעם כָּל
בריוֹתֶיהָ, וּבְרוּכִים מֶלֶאָכִיךְ שְׁעוֹשִׁים רְצֹוֹנָה בְּלֵבָב שְׁלָם, אֱדוֹן הַשְׁלָום, תִּבְרָכֵנוּ וְתִפְרָחֵנוּ
לְחַיִים טָבִים וּלְשָׁלָום, תִּזְפְּנִיחָה וְאֵת זְרֻעִי וְאֵת זְרֻעִי, לְמַצְאָה חָן וְחַסְד וְשְׁכָל טָב, בְּעִינֵיךְ
וּבְעִינֵיכָל רֹאִי, וְתִבְרָר עֲנוּי פְּשָׁעִי וְחַטָּאתִי. תִּזְפְּנִיחָה לְכָל שְׁבָתוֹת, מַתּוֹךְ רָב שְׁמָה, וּמַתּוֹךְ
עָשָׁר וְכָבּוד, וּמַתּוֹךְ מַעֲיט עֲנוֹנוֹת. וְתִבְרָר מְפָנִי, וּמַכְלֵב בְּנֵי בִּיחִי, וּמַכְלֵב עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, כָּל מִינִי
חַלְאִים רָעִים, וּכָל מִינִי מְדוֹהָה, וּכָל מִינִי דְלוֹת וְעֲנוֹיות. וְתִגְהַלְלֵנוּ יָצָר טָב, וְתִי הָעָולָם הַבָּא,
וְרָב עָשָׁר וְכָבּוד, לְעַבְדוּ בִּירָאָה וּבְאֲהָבָה. בְּרָוך אַתָּה הַמֶּלֶךְ הַכֹּבּוד. שְׁלָום לְכָם מֶלֶאָכִי
הַשְׁלָום, שְׁלָום לְכָם מֶלֶאָכִי רְחָמִים, בְּוֹאָכָם לְשָׁלָום, מֶלֶאָכִי הַשְׁלָום, מֶלֶאָכִי

הַרְחָמִים, מֶלֶאָכִי הַשְּׁרָתָה, בְּרָוך בְּוֹאָכָם לְשָׁלָום:

הכנות לקראת היום הקדוש

דרשו ר' זעירא 'לקדוש ה' מכובד' זה יום הכהפורים'. ועל כן יש להזכיר השולחנות והמיותות ולכבד הבית כמו בשבת (יעב"ז).

הדלקת נרות בבית

כמו בכל שבת וחג הנשים מדליקות נרות מעל השולחן ובנוסח מדליקות נר גם בחדר השינה וمبرכות:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו

וַצְהַנֵּנוּ לְהַדְלִיק נֶר שֶׁל (שבט שבט ו/or יומם הכהפורים)

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַחְנִינוּ וְקָמָנוּ וְהַגְּעִינוּ לַזָּמֵן הַזֶּה:

(בנות שלא מדליקות נרות ולא הולכות לבית הכנסת צריכות לזכור ברוך שהחינו לעצמן).

נרות יום הכהפורים בבית הכנסת

הרבים בבית הכנסת בנותה שעווה גודלים הדלקים מעת לעת. כל זכר (ולא נקבה), גדול או קטן, מביא נר אחד לבית הכנסת לעת תפילה מנוחה של ערב יום הכהפורים. הממנונים על תאוות בית הכנסת מדליקים את כל הנרות, אלא ברכה, אחר הסעודה המפסקת, בעוד היהם גדולים, יש מקומות בהם נהגו למכור את צות ההדלקה זו.

לא נהגו להדלק נרות לכפרת הורמים שמתו, ובדורות האחרונים יש שהניגו להדלק נרות לכפרתם בבית הכנסת או בבית.

יש מקומות שככל אחד הניח את נרו לפני מקומו, ויש מקומות שקבעו להם כלי קיבול לאורך קיר. כדי למנוע שריפה יש מקומות שהגבילו את מספר הנרות לח"י, והטילו כל שנה גורל מי יזכה בכל אחד מהם. בדומה לכפרות, גם כאן יש מקומות שהקלו מחוור אמרצעים לקחת נר אחד לכל בית אב, שהפתילה שבו ברוכה מהותיים במספר ההורמים בבית (מוציא חיים).

יש מקומות שמינו שומר נכרי לסייע על הרווח, והלה קיבל הורהה מערב יום הכהפורים להדלק את כל הנרות שכבי, הורהה שאסור ליתן לו ביום הכהפורים עצמו.

אין להניח את הנרות במקום בו כל פתיחת דלת או חלון יוצרת משב רוח ומוגבירה את עירית הנרות. או במקומות שיש בו חשש דלקה. אם לא נמצא מקום מוגן בתוך בית הכנסת, יש להניח את הנרות מחוץ לבית הכנסת בחדר נפרד.

בגדים לבן

בכל תפילה יום הכהפורים לובשים 'סארגןס' (קיטל) ומצנפת לבנה. ורבים מהדרים להתעטף בטלית שפסיה לבנים למגاري, נעים ובורחים חונפთ לבנה אך לא סארגןס. וכן חתן בשנה ראשונה.

נשים מהדרות גם הן אחר בגדים לבנים.

אבל ביום לובש את ה'סארגןס' תחת חיליפתו ואת המצנפת הלבנה תחת כסוי ראש שחור, ומטעטף בטלית חול עם עטרת שחורה. בתפילה בהן האבל משמש כשיין, כאשר אין מחלפי, לובש בגלוי את ה'סארגןס' והמצנפת הלבנה ומתעטף בטלית לבנה.

הסארגןס' מהקוורי, שצורתו כתכרכி אשכנזי המקובלים, סגור מלפנים ומאהחור, ומשלשלים אותו על הגוף דרך בית החזואר הפתוח למעלה. חוגרים עליו אבן לבן.

מדיני יום

מצוה להוסיף מחול על הקודש, ועל כן יש לקבל עליו את קדושת יום הכהפורים בעוד היום גדול. יום הכהפורים אסור בכל מלאכה כמו בשבת (ואף הטמנה המותרת בשבת אסורה ביום הכהפורים) וכן אסור לאכול ולשתות, לרוחץ ולסוך (אפי' להושט אצבע במים, מלבד כשצרכך לנוקת לבלו). ובשחרית וכן בשיויצא מבית הבסא, נטל עד קשיי אצבועותיו בלבד, אבל הכהנים העולים לוחן נטלים ידיםם עד

הפרק), וכן אסור לנעל סנדלי או נעלי מעור, ואין ליגע באשתו כמו נדהה, וכן שאר החרחות. הקטנים מותרים בכל ג'נייל מלבד נעילת הסנדלי, (ובימינו גם רחיצה וסיבת). (לבוש מא"א ומשן"ב). ומגיל תשע או עשר מרגילים אוחם לשעות (מן יג ובית יב חיבים בכל כמו גדולים). החולדים המוכרחים לאכול ע"פ רופאים יעשו שאלה חכמת. (ויתר דיני התענית מבוארם בש"ע ונוג' א"ח סי' תרי-תורת, ודיני אישור מלאכה שם בס"י רמב"ת-טו).

הליכה לבית הכנסת

מבعد היום גדול חולצם מנעליהם בבניין והולכים לבית הכנסת (מהיר"). אם יודים גשמיים, ילך לבית הכנסת ושם יחלוץ מנעליו).

בהליכה לבית הכנסת, מברכים איש את רעהו:

'לְשָׁנָה טוֹבָה תִּחְתַּמֵּם', והתברך עונה: **'אֶם אַתָּה', או 'זָקֵן לְמַר'**.

ומבקשים זה מזה מחייב. ולא רק מהחברים והידידים, אלא בערך מהשותאים (וזוף אומן תחתקטפ). ואין יום הכיפורים מבפר על עבירות שבין אדם לתחבירו עד שריצאה אותו (משנה).

ואח"כ יילך משניות מסכת יומא, או אמר תהילים עד זמן התפילה, ולא יעמוד בטל' ויבוא ח"ז לשיחה בטלה, דהיינו מצווה הבא בעבירה (ונוהג בצעאן יוסף).

זמן מה לפני אמרית 'כל נדרי' (ולפני השקיעה) מועטפים בטלית. הרוב, ואחריו בהזאה אחר זה בעלי התפילה לפי סדר תפילותיהם, מברכים, בקול רם, בניגון ימים נוראים, את ברכת 'להתערף ביצחיה':

**ברוך אתה יי' אלְהָינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֵר קָדְשָׂנוּ בְמִצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַתְּעִיטִי בְצִיצָתָךְ:**

תפילת ערבית ליל כיפור

כל נdry

לפני תפילת ערבית הש"ץ עובר לפני התיבה ואומר 'בישיבה של מעלה' ו'כל נdry'.
מתחילהים כל נdry מבعد יום ומאריכים בו מואוד בניגונים כדי לסייע בלילה (ראשונם ואחרוני).
בישראל אמר' נבב להחיליל כל נdry קיום שתחשך למזרה', דוחנו להחילה לפני שירה וראי לילה (א"צ' שיחה יום גמור).
וכן היה מנהג פ"ז' גם בדור האחורי להחיליל כל נdry ב-15 דקות אחרי השקיעה, ובהשואה לאופק א"י בתקופה זו הוא שווה
ל-5 דקות אחורי השקיעה).

"א' כן תחינות לש"ץ (עמ' 383).
פוחחים את ארון הקודש עד גמר 'כל נdry', אבל אין מוצאים ספרי תורה ואין מקיפים עם ואין אומרים
'אור זרוע לצדיק'.
אין מתווודים בציור כלל, שנראה כמושך על תקנת חז"ל (מתה אפרים מריטח). (ואולי מטעם זה לא התפשט
באשכנו למן 'תפילה זכוי' שתיכון בעל חמי אדם).
המשמעות בק"ר לשנים מנכבי הכהל בשמותיהם שיבאו להתר נדרים (למשל: "ראש ב"ד ר' פלוני
והדין ר' פלוני יבואו לתרניר נדרים"). ובאים ועומדים לצד הש"ץ אחד לימיינו ואחד לשמאלו, ואומרים
עמו ל' פעמים 'בישיבה של מעלה'.

(לפי המנהג הישן היו נשאים לעמודו לצדך כל תפילות הלילה והיום, נציגות תפילת משה, עם אהרן וחור מזוה ומזוה) [טור ושו"ע בשם הראשונים עפ' פרק דרא']. ובדורות האחרונים נהגו שוחורים למקומם בסיטום ברכבת שהחינו (דברי קהלה). אבל גם במננו כתבו הפסוקים: 'אם נמצא שניים מוחשי העדה הרוצחים לעמודו אצל הש"ץ בכל תפילה א' ממיינו וא' משמאלו מה טובי' (עב"ג).

פותחים הארנו
בישיבה של מעלה, ובישיבה של מטה.
על דעת המקום, ועל דעת הקהיל
אנו מתירין להתפלל עם העברנים: ג"פ:

ש"ץ אומר בנעימה ידועה 'כל נdry' בפעמים ובכל פעם מרימים קולו יותר. הקהיל אומר עמו בקול נמוך.

ואסרי. וחרמי. וקונמי. וכונוי. וקונוס' շנותם. ושבועות. דנדרא' שנדרא' .
ודאסתבענה. ודאחרימנא. ודאסנא על נפשתנא: מיום כפורים
זה. עד יום כפורים הבא עליינו לטובה. כלhone איחרטנא בהון.
כלhone יהון שרו. שביקיון משביתין מושביהם. בטליין ומבטליין. לא
שריקין לא חזקין ולא קימין: נדרנא לא ההונ נdry. ושבועתنا לא ההונ שבועות: ג"פ:

חו"ק: (פעם אחד)

ונסlich לבל-עדת בני ישראל ולגור הגור בתוכם כי לבל-העם בשגה:
אין אמרים שלח נא לעוון העם הזה... ולא ייאמרו ה' סלחתי בדבריך.

ברכת שהחינו

טוב שהש"ץ יכון להוציא את הקהיל ברכבת שהחינו, והם ישתקו ויכובנו לצאת, (מנางה ישן המובא בראשונים ורוב האחוריים). משום ברוב עם הזורת מל"ר (של"ה). אכן אם יש חשש שהש"ץ אינו מבוין להוציאם ירבכו הקהיל בלחש כ"א לעצמו, וימהרו לסייע לפניו כדי לענות אמן על ברכת הש"ץ (דברי קהלה).

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגינו לזמן הזה:
סוגרים הארנו

שבשת אמורים כאן 'אמור שר Shir ליום השבת' (עמ' 104) ואין אמורים אחריו 'יי מלך' ואחריו קדיש יתום (וain כופלים בו לעילא).

פוחדים האריו

אדני שפטם תפוח ופי איד תהלה:

ברוך אתה ייְהוָה נִצְחָנוּ ואלֵינוּ אֱבֹתֵינוּ אלֵינוּ יְצַחֵק וְאֶלְהָיּוּ יְעַקֵּב
הַאֲלָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים וְלֹגֶה הַכָּל וּזְכָר חָסִידִי
אָבוֹת וּמְבָא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאָהָבָה.

מסוד חכמים ונבונים. ומלאך דעת מבינים. **שָׁמַע אֱפֻתָּחָה פִּי בְּתִפְלָה וּבְתִחְנוּנוֹם.**
לְחִילּוֹת וּלְחִנּוּ פְנֵי מְלָךְ מוֹתָל וּסְלָמָךְ לְעָנוֹם:

ע"פ א"ב.

חַז אֱמִיךָ פְּחֻדָּנוּ נְשָׂאתִי חַיְמָנָה בְּעַרְכִּי. **בְּמַלְאֲכֹות** בְּשִׁלְחוֹת עַמְךָ בָּרָךְ בְּבָרְכִּי בְּבוֹפִי:
גּוֹחֵי מִצְיאָה מִבְּטָנוֹ אֶת הַגִּיה הָאָרֶן חַשְׁכִּי. **לִבְרֵר** צְהוֹת בְּרוֹר וּבְאַמְתָּחָה הַדִּרְכִּי:
הַזְּרָנִי שְׁפָךְ שִׁיחָה עַרְבָּה. **לְלוֹנְגִּי** הסתיירנו בְּצַלְךָ אָוֹתִי לְקָרְבָּה:
צָעֵק יוֹפֵק בְּכָבוֹן קָרְבָּנוֹתָה. **תְּלָוּתִי** פְּנִיךָ וְצְדָקָתָה תְּקָרְבָּה:
יְדַעַנִי בֵּין הַבָּנִים אֶת עַרְךָ לְעוֹרוֹן תְּפָלָה:
כְּדַת לְחַנּוּ בְּלִי תְּפָלָה דּוֹבִי. **לְהַמְּצִיאָה** *שְׁולָחִי אַרְךָ מְרֻפָּה וְתַעַלָּה רְפָאָה:
מִפְתָּח פְּתִיחָה שְׁפָטִי תְּבִרָר וְתִשְׁרָר. **גְּדֹבָת** פִּי רְצָחָה וְהַכְּשָׁרָה:
סְזַר הַגִּיאִי חַפְילָתוֹ כְּשַׁי יִתְשַׁר מִקְבָּלָה. **עַתְּרֵה** הַחֲפִילָה פְּצָחִי בְּזִוְילָת חַשְׁרָגְנִילִית:
פְּעַמִּי צָעֵדי הַכּוֹן פְּצָוֹתִי מִכְשָׁלָה חַצְלִינִי. **צָור** תִּמְךָ אַשּׁוּרִי רָגִילָה מִהְנָשָׁלָה מִנְפִּילָה:
קוֹמָמָנִי וְחַזְקָנִי מִרְפִּיוֹן וְחַשְׁלָה חַלְשָׁה. **רְצָות** אַמְרִי וְלֹא אָכְשָׁלָה:
שְׁמָרָנִי כְּאִישָׁוֹן מִפְלָזָה וּבְעָהָה. **שְׁוֹרָה** *שְׁפָלוֹתִי וְלֹכָה לִישְׁוּעָתָה לְלֹכָה:
תְּחִזּוֹן דְּכָאֹתִי כְּלַחְזָקָה פְּצַחְמָה בְּמִבְנְיאָה מִשְׁתָּחָתָה. **תְּרַחְםָם** עַל בְּן אַמְצָחִיקָה:

הזכרת זכות אברהם אבינו. ע"פ א"ב.

קְהִל אַמְצָחָת עַשְׂוֵר לְכִפּוֹר תִּמְהָרִיאָל. **בּוֹ לְצִחְצָח צָאוּי לְלִבּוֹ** כְּתָמָה:
אֲהֹוֹז * צִחְנָה לְגַנּוֹת עֲוֹוִיה לְהַתָּמָה לְגַמּוֹר. **דִּינָה לְהָאִיר לְתַחְיִים לְחַתָּמָה:**
הַחְרֵזָה מִתְקֻעָה שְׁלִיּוֹם תְּרוּעָה. **וְלִבְרִים קְחָה** לְקַהָה דְבִרִי סְרֻעָף הַלְבָדָבָד לְקָרְעָה:
אֲתָה נָהָה אֵלִי לְצִדְקָה הַכְּרִיעָה אוֹתָנוֹן. **וְאֵלִי חַיְל הַחַיִים יְזֹדוֹה בְּהַרְיעָה** בְּצִלְעָיו:

טפיה וישישיה^{לידיה} זקננה בעניין עיפרים.
כלם צגים עםדים ולבן מצעפים לבושים.
לאזרך לאזרך בקדש כשרפים עפים במלאים:
גשענים בתרם של האבות ובצלחה חסמים:
הוּא מגן עקרימן אבותיהם בך חוסים.
סמכים בברית שלוש יהסים האבות. **עוֹזָדָם** היה שוטנימו היסים משתוקים:
פינה בצדקה אברם את בא מעבר הנهر. בשעה ששבט כהעבר בדין:
קדם רחמיך בלי התעבר כי. **שעמץ** נילען זדונם תכbes וחתהר.
שהועם קשב ואל תאהר: **חוֹתְמֵךְ** ימינה פניהם נהר שאון.
מעתויך חטאם חכבר לטהר: **קהל צאחים** משפטנו הארץ.
חוֹכִיכְמַחְבֶּךְ לטוב תשאיר:
במגגה נתגנו לחתפהך. **חוֹזְקָנו** תחפש ותבאר.
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. **למענה אללים חיים.**
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי' מגן אברך:

אתה גבור לעולם אדני. מיתה מתים אתה. רב להושע.¹ מכלל חים ביחס מיתה
 מתים ברוחמים רביים סומך נופלים ורופא חולמים ומתר אסורים ומגנים לישני
 עפר. מי כמוך בעל גבורותומי דומה לך מלך מימות ומיתה ומזמן ישועה.

הזכרת זכות יצחק. עפ' תשר"ק

קהן. **פאות נפש לשמה ולזכרה.** **שקל** להר חרם מברכי זכרה.
רציני אהבתה פנער ורוה. **קוראים ונוקבים** מבוגרים בנך בכורך:
צבאות הוציאת מכור אונים מרים. פדוותם מפרק הלו כו שנאנט מלאים.
עמושים מבטו פצם הצילם משאונים מרים. סעדם ממנה בל למוד כסאונים נודה:
 בסדי, **ניתנה בריתך חוק בשארם** בגבורה. **מן חצבת צורם** מאברם מולצת שאורם.
לברית הבט ותדי כיאורם רוחם. **כבפסם הרוב הרבה** ותבהיק אורם:
טובה וטובה שושחן מדבורה פחד. **יראה לפניה עקד מיחד** יצחן.

¹ י"א – מורה נטול'

תְּנִיטֵי צָבָא חַלֵ'ז מְאִימָתָה וְפֻחַד. זֹבֶחַ וְקִשְׁוֹנוֹ אֲפֹר לְפִנֵּיךְ יְתִיחָד: הַזָּכָר רְצָחָנִיךְ חַק הַמְחַמֵּם מְלַחְלָה הַמִּידָה. וְאֵם הַשּׂוֹעֵד אֶרְחָה לְסִלְמָה עַדְקָם. אֲגַנְגָנִיךְ עַדְיָךְ לְחוֹן בְּמַגְנָת הַגָּנָה בְּמַעַלְךָ. דָּרִישָׁת צָדָק מְלַיָּץ יָאֵלִיםךְ. בְּקַדְשָׁתְךָ, שְׁמָךְ דִּינִיךְ הַגִּים בֵּין חַבְיכֶם. בְּצָרוּם הַמְפִלָּם הַשְׁעָפָה וְחַטָּא תְּלַבִּין:

חַזְן: אַלְוֹן מִתְחַנֵּנִיךְ בְּלִי תְּבִינָה. אָנָּק אַתָּה שֶׁמַּעַן וְלַחַשׁ הַבִּין: קָהָל נְפָשָׁת נְעָנָה תְּבִשָּׁר סְלִיחָה. פְּלִיטָם מַעַמָּק שְׁוֹחָה בָּרוּךְ: חַזְן: מִתְקוּמָמִינוּ יְהוָה כְּסֹוֹחָה כְּכָתוֹב. הַחִינָּנוּ בְּטַל אַמְנוֹתָךְ לְשֹׁוֹחָה, בְּדֵי שִׁוּחוֹת:

ח"ק עד יום מותך תְּחַכָּה לוֹ לְתַשְׁיבָה. לְהַנְטוֹתָו לְתַחְיָה:
תובכה. ע"פ א"ב.

קהיל: **אָנוֹשׁ** מֵה יִפְהָה. וְצָבָא דּוֹקָשָׁמִים לֹא זָכוּ בְּעִינֵיכֶם:

בְּלִיחָם צָדִיקִים אֵם תְּבִעָר הָאָשָׁ. קְיֻמָּה בְּחַצִּיר יִגְשָׁ:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְתַשְׁוֹתָו לְתַחְיָה:

אָלוֹיו לְךָ חַשְׁךְ כְּמוֹ אָוָר. מִשְׁוֹטֶט כָּל בְּעֵינֶךָ:

דִּירָתָךְ בְּסַתָּר. וְאַלְוִוּתָךְ לְךָ כָּל נְסָתָרוֹת:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְנְשׁוֹתוֹ לְתַחְיָה:

הַזּוֹן יְחִידָן. וְהַוָּא בְּאָחָד וְמַיְשִׁיבָנָן מְהַלְלָשָׁוֹן:

עַל גּוֹי אַמְמָה וְעַל אָדָם יְחִידָה קְוֹדוֹן. וְאַיִן מֵיְרָשָׁעָת הַדִּין:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְנְשׁוֹתוֹ לְתַחְיָה:

זֹאת יְבִין יִצְאֵר. וְלֹא יִתְעַזֵּר. לְחַטָּא לִזְאֵר:

תְּחִילָת בָּרוֹז מִאָן. חַפְירָת בָּאָרֶן לְאָתָה. חַשְׁבָוֹן בָּרוֹאָן לְפִנֵּי דָוִיָּה:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְנְשׁוֹתוֹ לְתַחְיָה:

טְמָא מְשָׁאָרָוּ מְבָשָׁרָוּ. וּמְטָמָא בְּעָדוֹן. וּמְטָמָא בְּמוֹתָוּ:

יְמִי חַיָּיו תְּהַנְמָמָה. וְלִילּוֹתָיו בְּהַרְקָה. וּעֲנֵנִיּוֹ הַבָּל:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְנְשׁוֹתוֹ לְתַחְיָה:

כְּחַלּוֹם מְהַקִּיעַ נְקָמָה. בְּלֹהֶת יְבָעָתוֹהוּ תִּמְידָ:

לְלִילָה לֹא יִשְׁכַּב בְּשָׁלֹוחָה. יוֹמָם לֹא יִנְוֹתָה. עד יָרַדְם בְּקָבָרָה:

עד יָמָיו מָטוּתוֹת תְּחַבֵּחַ לְלַשׁוֹבָה לְנְשׁוֹתוֹ לְתַחְיָה:

מַה יִתְאֹנוּ אָדָם חַיִּים
נָולֵךְ לְעַמֵּל*. עַד יּוֹם מֻתוֹת תְּחִבָּה לְתַשׁוּבָה לְהַגְּשָׁתוֹ לְתַחֲתָה:
אֲשֶׁרְיוֹ אָמַר יְהִי גַּיְעָן בְּזַת אַמְתָה:
כְּשֶׂלֹגְיוֹ סָופּוֹ עַל רַאשֵׁוֹ מַזְכִּיחַ. וְלֹמַה יַחֲנִינְפָּאַלְיוֹ הוּא:
עַזְזָבְלָה כְּחַותְמָיוֹתִים מַעֲדִיזְוֹ עַל פְּעָלָנוֹ. וְמַה יַגְנִיבְקָעַתְהִירָה:
פּוּעַל צִדְקוֹת אָמַר יְהִי. יְלוּחוֹ לְבֵית עַזְלָמוֹ לְקַבֵּן:
צַוְּפָה בְּחַכְמָה אָמַר יְהִי. עַמּוֹתְלָנוֹתָנוֹ בְּכָלְחוֹ בְּקַבְרוֹ:
קְצֻוֹתָנוֹ בְּדָמִים וּבְמְרַמָּה אָמַר יְהִי. חֲרוֹצִים יְמִינוֹ:
רְצִוָּנוֹ וְחִפְצָנוֹ בְּהַיּוֹת בְּמוֹסֵר. יְנוּבָה בְּשִׁיכָה טָובָה:
חַזְוֹן טָוב אָמַר יַקְנָה בְּעַצְמוֹנוֹ. עַדְיִמְשָׁמֹת נְעִימִים אֲשֶׁר יַקְרָא.
תְּחִתָּה כְּנוּ לְכָן, *מִיּוֹם לִיהְיוֹת יוֹם מִתְהָרֵךְ מַוְטָּבָה:
עַד יּוֹם מֻתוֹת תְּחִבָּה לְתַשׁוּבָה לְהַגְּשָׁתוֹ לְתַחֲתָה:
עוֹשֵׂה שָׁמָן אָבְרָהָם זָכָר יְצֹוֵר לְתִיִּים בְּרַחְמִים.
וְנִאֱמָן אַתָּה לְהַתִּיחַת מִתְהָרָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶתֶת הַמִּתְהָרָךְ:

הזכרת זכות יעקב. ע"פ אמרת ב".
קהיל**אַחֲרַת** חידת יום זה בשנה. תְּרוּפָה וְצַרְיָרָפָא שְׁמַתוֹ לְשׂוּשָׁנָה. קהיל**אַחֲרַת** חידת יום זה בשנה.
בְּשָׁלִים יֹשְׁלִים בְּהַיּוֹת סְכָךְ מַקְדֵּשָׁךְ בְּרָאשָׁנָה. שְׁרוֹתוֹן עֲבוֹדָה כְּפִר *פְּשָׁעֵי יִשְׂנָה שָׁרָאָל:
גּוֹלִים מְנוּנָה מַקְדֵּשָׁךְ זְרוּיִם דּוֹרָתָם מְהֻלָּאָה. רָזּוּנָה מְפִיקִים לְחַתֵּל תַּלְאָה צְרוֹתָהָם.
דְּקָאוֹת רָוח וְשָׁבָר נְהֻלָּאָה. קְדוּשָׁה חָשָׁב כִּזְבָּחִי הָעָלָאָה: דְּקָאוֹת רָוח וְשָׁבָר נְהֻלָּאָה חֲפֹדָרִים הַלְאָה.
צְוֹרָתוֹ בְּכָסָאָה חַקָּת כְּהָלִים. הַתְּמִימָם מְרַחָם יעָקָב, שהיה יושב אֲהָלִים.
פְּאָרָךְ מְבִיעָם וְשָׁמָךְ מְהֻלָּלִים: וְלֹדְיוֹ חַזּוֹן בְּעַצְר גְּקָהָלִים.
עֲמֹתוֹתִים מְחֻבָּרִים לְךָ כְּחֹזֶם לְשָׁוּם. גַּבְדָּלָק מְשָׁמָךְ שְׁתִּפְתָּחָת בְּשָׁמָם שָׁרָאָל.
סְפִּרְתִּים יְהִי רְשּׁוּם: חַשְׁכִּים מְאַנְפָּכָם בְּלִי לְהָאַשְׁוּם.

טוֹרָה עָזָן *כְּבֵד מִשְׁאָן.
 נָעַר בֶּצְוֹל מְזוֹלָה מְחוֹת בְּהַמְסָה לְהַמְיסָה.
 יְעַרְבָּ שִׁיחָ עֲנֵיהָ וְרָמוֹסָה. זָהָר מְנִיחָה חִילָל עַלְהָ, הַקְרָבָה אֲבָנוֹ מְעֻמָּסָה בְּהַמְּקָם:
 כְּלִילָת נִישָׂאָי אֲחָבִים מִתְּמָה אָנָא זָכָר. בְּלִמְתָה נְעוּרִים המְנַעַת עוֹד מְלִזְכָר:
 חָזָן ?קִירְבָּ יִשְׂרָאֵל זָכָר תָּזָפָר. לְמַעַן בִּיטָה שְׁלָקָה חַתְמָה אַמְתָה: לְעַבְדָיךְ זָכָר:

**ימַלְךָ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ צִיוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָה:
 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵב פְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:**

אין אומרים 'חי וקיים' ביום כיפור (הרוקח). וכן אין אומרים את הפיוט שלפניו: אתה הוא אלהינו בשםים
ובארץ.

חוֹק אָגָא סְלִיחָ נָא. פְּשַׁע וְעָזָן שָׁא נָא. וּכְחַד לִסְלָה יָגְדָל
נָא. קָדוֹשׁ:

חָזָן [וקהן]: אָגָא רְחוּם כְּפָר. עָזָן אֲגִים עַמְדִים תְּהִלָּתָה לְסֶפֶר.
 וַיַּחַקְוּ בְּתַבְנוֹתָם תְּחִימָם טֹבִים בְּסֶפֶר. קָדוֹשׁ:

חָזָן וְקָהָל בְּנִיגָן 'אַדְרָה וְהָודָה'.
 חתום 'משלים בירבי קלונימוס חזקיאן' וענית הקהלה ע"פ פסוקי "תָהַלָה לְדוֹד..."

קָהָל
מֹרֶה חֲטָאִים להרשותם סָלַל דָרָה לְהַתְהַלָּה. מְלַמֵּד לְהַדְרִיכִי בְּדָרְךָ אֶלָה:
 הקב"ה הוא אָרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמְלָאָה:

שָׁחָר נְגַשְּׁפָעָרְבָּ אִינְחָד לְהַמְלִיכָה. שָׁוֹכוֹן עַד וְאַיִן כְּעַרְכָה: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה:
 לְבִי חִרְדָמָה עַבְזָדָתָה לְתָמֵד להמתין. לְהַעֲרִיז קָדוֹתָה בְּמִשְׁמָר אַעֲמָד:

גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מָאָה:
 אָנָא סְלִיחָ נָא פְּשַׁע וְעָזָן שָׁא נָא וְכָהָר נָא קָדוֹשׁ:

מִנְחָלִים לְחַסְדָךְ וּרְעַע עַמּוֹסִיךְ גְּטוּאָקָה. מְלָא מְשָׁאָלָותָם וִישְׁמָחוּ חִסְכָה:
 דָרָה לְדָרָה יְשַׁבָּח מְעַשְׁתָה:

בְּחַלְיוֹנִים וְצָוָם גְּשִׁים לְעַבְדָה. בְּרוֹאוֹים כִּי הַמ לְכַבּוֹדָה: הַזָּה בְּבֹדָד הַזָּה:

יָקָר מְלָכָותָךְ בְּרָעָד יָאָמְרוּ שְׁבָחוּ. יְחֻזָּק בָּזָר לֹא יְמִירָה: נְעוֹז נְרוֹאָתָךְ יָאָמְרוּ:

אגָא רְחוּם כְּפָר עַי צִנְים תְּהִלָּתָךְ לְסֶפֶר וְיַחֲקוּ לְהִיָּם טֻובִים בְּסֶפֶר קְרוּשָׁה:

רָזֶןְ פִּגְעָוֹת חֲפִילָה לְפָנֵיךְ יְרַבְּעָוִים. רַחַשׁ לְחִישָׁת הַלּוֹקֶב בַּיּוֹם יְשַׁבְּעַוְקָשׁ⁷ בְּרוּכָה :

זָכָר רַב טָהָר נְקִיעָה

בְּקָר אֲשָׂרֶךָ לְהַחְנוּנִי. בְּפִנּוֹת עֲרָב תְּמִיחָה זְדוּנִי :
חַנּוּן וְרוּחוּם יְיָ
יְהַצּוֹר אֲשָׂפֹל. יְכֹבַשׁ עֲוֹנִינָה עֲוֹנָתָנוּן וְאָמָרֹה הַכְּלָל : טֻוב יְיָ לְכָל :

אָנָא סְלָחָנָא פְּשָׁע וְעוֹן שָׁא נָא וְכָחָר נְדָל נָא קְרוּשָׁה :

קוֹמָם אָוֹוי חַמְדָה קְרִיתָעֵר מִשְׁׁוֹשָׁן יְרוּשָׁלַיִם. קְרִישָׁת אֲבָנִי גַּנוֹר הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹסָסָה**בְּהַקְמָה :**

יְזָהָר יְכָל מְעָשָׁה :

לְלוּיָה וְחַסִּיקָה בְּנָעָם יְזָמָרָה. הַבְּגָנִים לְבָבָשָׂי גַּנְדִּי שְׁרָדָה רַקְחָה קַטְרוֹתָה יְתְמָרָוָה :

כְּבָוד מְלָכוֹתָה יְאָמָרָה :

וְשִׁתְוָלִים בְּנָעָם בְּמַקְדָּשׁ יְפָרִיחָו בְּחַצְרוֹתָיוּלִי. וְינָבוּוּן יְפָרָה בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים :
לְהַזְּרִיעַ לְבָנִי הָאָדָם גְּבוֹרָתָה :

בְּטִירָותָיו אַרְמָנוֹתָה :

אָנָא רְחוּם כְּפָר עַזְנָא תְּהַלְתָּר לְסֶפֶר וְיְהָקָן לְחַיִם שְׁבָטָם בְּסֶפֶר קְרוּשָׁה :

עַל גְּצַחְמָנָהָיִם יְגַנְגַּלְתָּךְ תְּמִימִים וְשָׁלְמִים. נְשָׁאָךְ בְּבֵית עַזְלָמִים מַקְדָּשָׁה :

מְלֹכָתָה מְלֹכּוֹתָה כָּל עַזְלָמִים :

יְהָד בְּכָנָס לְשִׁכְנָה יְרוּשָׁלַיִם גָּאוֹלִים. יְלִבְיָשָׁוָה עַזְנָיו לְכָעָבָרִי גְּלִימָה סְפָרָה :

סְמָךְ יְיָ לְכָל הַגְּפָלִים :

מְבִיעִי טִיבָּה בְּוּעָד באַסְפָּה יְתְחַבָּרִין. כְּמַחִים קְרָבָנוּת חַשְׁבָּה אֶת חַתְּחָנוֹתָה יְקָרָבָה :

עַזְנִי כָּל אַלְפָה יְשָׁבָרָה :

אָנָא סְלָחָנָא פְּשָׁע וְעוֹן שָׁא נָא וְכָחָר נְדָל נָא קְרוּשָׁה :

וְהָזִים יְנוֹחָה יְיָלָה שִׁי גַּמְגָנָה עַדְיָה אַלְיָה. וְיְשָׁלָם בְּמִקְדָּשׁ פְּרִים אֲרָשָׁה עַדְיָה⁸ מִלְיאָה שְׁרָאָל :

פָּתָח אַת יְהָה :

סְלָה בְּרַחְמָיו יְצִיּוֹן מְחַרְכָּיו. סְלָה יְרָבָה לְעַם מְבָרְכָיו : אָזִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו :

חַיּוֹתָה^{*} יְשָׁעָפָנה מְגֹוָה מְקֹרָאָיו המודגמים לו. חַנְן יְהָוָה קֹרָאָי מְקֹרָאָיו מְעוֹדי :

קְרֹוב יְיָ לְכָל קֹרָאָי :

אָנָא רְחוּם כְּפָר עַזְנָא תְּהַלְתָּר לְסֶפֶר וְיְהָקָן לְחַיִם שְׁבָטָם בְּסֶפֶר קְרוּשָׁה :

טָהוֹר קָשֵׁב חֲנוּנִי. נְקַנִּי מִפְתַּח עָזָן.
 מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְיָ וְאַתָּה בְּרֻחּוֹם סְלָחْ לְנָנוּ
 יְהָמוֹ מִעִיךְ עַלְיָנוּ. מִהָּר רְחָמֵיךְ יַקְדְּמוּנוּ.
 וְאַתָּה יְיָ אֱבִינָה; וְאַתָּה בְּרֻחּוֹם סְלָחْ לְנָנוּ
 קְוִיָּה בְּרֻחּוֹם תְּכִפֶּר עָזָן. לְכָל תְּשָׁא עָזָן.
 וְאַל לְעַד תִּזְכֶּר עָזָן; וְאַתָּה בְּרֻחּוֹם סְלָחْ לְנָנוּ

אין אומרים כאן הפיטש 'היום יכתב', 'איומה בחר'.

חֲנָן וּבְכוֹ אֵךְ חֲנוּנָה אַתָּה וְרֻחּוֹם לְכָל פָּעָל

מיוסד ע"פ א"ב, ומלה אך הוא לאמת הדבר:

קהל

אֵך גָּמָת אֶחָדִים בְּחַיִן בְּחַיִנָּה לְפִנֵּיכָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך בּוֹטְחִים בְּחִסְדֶּךָ אַמְנוֹנָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך גּוֹעִים צוֹעִקים וּמְרַגִּישִׁים מִרְעִשִּׁים מִמְּקוֹם שְׁכָנָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 קְהָל אֵך דְּלוֹנְגָשָׂא עִינֵיכֶם לְמַעֲנָה. חֲנוּנָה וְרֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:

אך חנן אתה ורוחם לכל פעולה

אֵך הַזֹּגִים מִצְפָּפִים לְעָנּוֹת עֲנֵנִיךְ לְבָדָוקָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך וְעִזִּים מִתְאִסְפִּים בְּגַאנְזָה לְגַאנְזָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך זּוֹעֲקִים יְחִיד הַמּוֹנָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 קְהָל אֵך חֹכְמִים מִחְכִּים יְשֻׁוּאָת חֲסִינָה. חֲנוּנָה וְרֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:

אך חנן אתה ורוחם לכל פעולה

אֵך טְבוּלִים בְּטַהֲרָתָה לְחַגְּגָה לְחַגְּגָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך יְדֹוֹ לְשָׁמֶךְ בְּנָה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 אֵך כְּפֵר לְעַמֶּה מְאַמְּנִיה. כִּי אַתָּה רֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:
 קְהָל אֵך לֹא לְנוּ כִּי אָמַם לְמַעֲנָה. חֲנוּנָה וְרֻחּוֹם לְכָל פָּעָל:

אך חנן אתה ורוחם לכל פעולה

אָךְ מֵגֶר מִתְקוּמָמִי שׁוֹנֵא אַפְנוֹנִיךְ עָמָךְ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ נְשָׂא זָרָע בְּחַנִּינִיךְ דְּשָׁבָחָתָמָךְ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ סְלִיחָה תְּרֵבָה לְמַתְעָנֵיהָ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 קְהִלָּתְךָ עֲנָם מְשִׁימִי מְעָנֵנָה . חָנָן וְרְחוֹם לְכָל פָּעָל :

אָךְ חָנָן אַתָּה וְרְחוֹם לְכָל פָּעָל

אָךְ פְּצַם הַצִּילִים מִהְמִית שָׁאוֹנֶךָ קֹל רַעֲשָׁה . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ צִדְקָה גּוֹי נְבוֹנֶךָ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ קְזֻמָּם עַמְקַדְךָ קְגִינִּיךְ שְׁקָנוֹתָמָךְ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ רְזֻמָּם תְּלַחוּבוּ אַרְמֹנוֹנֶךָ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 אָךְ שְׁעָה פְנָה , אַלְכְּחֵשׁ מִתְחַנְנֵיךְ . כִּי אַתָּה רְחוֹם לְכָל פָּעָל :
 קְהִלָּתְךָ תְּמִיכָם וְחִשְׁכָם הַצִּילִים מִחְרוֹנֶךָ . חָנָן וְרְחוֹם לְכָל פָּעָל :

אָךְ חָנָן אַתָּה וְרְחוֹם לְכָל פָּעָל

חֲזֹן וּבְכִינָה אָמָרוּ לְאֱלֹהִים מַה גֹּרְא אַמְעָשֵׂיךְ :

ע"פ א"ב.

קְהִלָּתְךָ אָמָרוּ לְאֱלֹהִים : אָרָךְ אֲפִים וּגְדַל כְּתָה . מְכִינָה הָרִים בְּכָתָה .
 חַכְמָם לְבָב וְאַמְיִץ כְּתָה . נְוִתָּן לְיִעָרָה כְּתָה .
 לְכָנוּ יִתְגָּאָה גָדוֹל אַדְוֹנִינוּ וּרְבָּה כְּתָה :

אָמָרוּ לְאֱלֹהִים : בָּוָנָה בְּשָׁמִים מַעַלְוֹתֵינוּ . מְשֻׁקָה הָרִים מַעַלְיוֹתֵינוּ .
 זָכָר עֲשָׂה לְגַפְלָאֹתֵינוּ . וּלוּ נְתַכְנֵנוּ עַלְיָוֹתֵינוּ בְּאַדְמָה .
 לְכָנוּ יִתְגָּאָה הַמִּקְרָה בְּמִים תְּרוּהָ , אַתְּעַלְיוֹתֵינוּ :

אָמָרוּ לְאֱלֹהִים : גָּאהֲ וְגַבּוֹהֲ בְּשָׁמֵי מַעַלָה . עֹוטָה עַטְפָה אָור בְּשָׁמֶלֶת .
 לוּ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדָלה . וְהַעֲזָן וְהַמְּשִׁלָה .
 לְכָנוּ יִתְגָּאָה וּמְלִכּוֹתָה בְּכָל מַשְׁלָה :

אמרו לאלהים: דָּגוֹל מִזְבֵּחַ מְרֻבּוֹת מַלְאֵכִי קָדֵשׁ. וְנַאֲדָר בְּקָדֵשׁ.
דְּרַפּוּ בְּקָדֵשׁ. וּמְשַׁתְּחוּם לוּ בְּהַזְרַת קָדֵשׁ.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ הַלִּיכוֹת אֶלְיָמְלָכֵי בְּקָדֵשׁ:

אמרו לאלהים: הַזְׂדוֹ כִּסְף שְׁמִים. רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּים.
יְרֻעָם מִשְׁמִים. לְקֹול תְּתוֹ הַמּוֹן מִים בְּשִׁמִּים.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ הַנּוֹתָה כְּדַקְבִּיעָה שְׁמִים:

אמרו לאלהים: וְכֹל בְּשִׁלְיָשׁ מִידָּה עַפְرֵת הָאָרֶץ. יְדוֹ יִסְדָּה אָרֶץ.
וַיְמִינֵנוּ טְפַחַת שְׁמֵי עַרְצֵינוּ. וְהַעֲמִידִים בְּלֵי פְּרִיצָה
לְכָן יִתְגַּאֲהָ הַיּוֹשֵׁב עַל חָגֵג הָאָרֶץ השְׁמִים שְׁמָבוּבִים את הארץ:

אמרו לאלהים: זָהָר כְּסֹאוֹ שְׁבִיבֵי אָשׁ. מְשִׁרְתֵּתוֹ לְוַהֲטֵי אָשׁ.
נְגָה לְאָשׁ וּמְבָרֵיךְ הָאָשׁ. לְפִנֵּיו גַּמְשִׁכִּים נְהָרֵי אָשׁ.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ אָשׁ אַוְכָּה אָשׁ:

אמרו לאלהים: חֵי עַזְלָמִים. אָרְצָר בִּיהְ בְּאוֹתָה יְהָה עַזְלָמִים וְעוֹהָבָה.
אוֹהָה בֵּית עַזְלָמִים מִקְדֵשׁ. מִכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ עַזְלָמִים נִבְצָה.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ עַתִּיק יוֹמֵין קְבּוּבָה:

אמרו לאלהים: טְהָר עַיִנִים. סְבִיבּוֹתְיוֹ חִשְׁרַת הַתְּקִשְׁרוֹת מִים.
עַבְיִ שְׁחָק חִשְׁכַת מִים. המְלָאכִים טְוֹעֲנִי מִרְכַּבְתָּו גַּבּוֹתָם מְלָאכָות עַיִנִים.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עַיִנִים:

אמרו לאלהים: יְזַע מָה בְּסִתְרֵי חִשְׁשָׁה. לֹא יִתְשִׁיךְ מִנּוּ כָּל חִשְׁשָׁה.
קַז שֶׁם לְחִשְׁשִׁים שבמשםאי. הַזְּפָה לְבָקָר צְלָמֹות וְחִשְׁשָׁה.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ יִצְרָא אֹור וּבָרָא חִשְׁשָׁה:

אמרו לאלהים: כּוֹנֵן כְּסֹאוֹ לְמִשְׁפְּט. מִכּוֹן כְּסֹאוֹ צִדְקָה וּמִשְׁפְּט.
אֱלֹהִי הַמִּשְׁפְּט. תָּאֵחָז יְדוֹ בְּמִשְׁפְּט.
לְכָן יִתְגַּאֲהָ וַיְגַבֵּה יְיָ צְבָאות בְּמִשְׁפְּט:

אמרו לאלהים: לו אתה מתחילה מלוכה. שהאשׁוכן עד בכי'ו הוא שונן דוקא **וְאַתָּה עִם דָּכָא** המדוכאים.
מֵשִׁיב אָנֹשׁ עד דָּכָא. ואומר שוביו ברוח נמושה.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ כִּי לִי הַמֶּלֶכה:

אמרו לאלהים: מושל בגבורתו עולם. הכל צפי ולא נעלם.
וְהַשְׁמָנו לְעָולָם. חסדו מעולם ועד עולם.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ בָּרוּךְ יְהָה יִשְׂרָאֵל מִהָּעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם:

אמרו לאלהים: נציר חסד לאף דור. לו חם קמיו מדור דור.
מַקִּים סְכַת מְשִׁיחּו לְגֹדר. האור חונה עמו במדור.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ וְהַזְכָּרוּ לְדֹור דָּוָר:

אמרו לאלהים: **סּוּבֵל אֶת עַולְמָה עַלְמָינוּם וְתִחְתּוּנוּם**. שומע אל אבותינו.
מָאוֹז שִׁיחּ חֲנוּנוּם. מקשיב **שְׁנוּעוּתָה רְנוּנוּם**.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים:

אמרו לאלהים: עוזו וגבור איש מלחה. נזקם לצריו ובעל חמה.
מִכְרִית קָמִי בְּהַוָּהָה. נהם עליהם בנהימה.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ יְהָה אִישׁ מְלָחָה:

אמרו לאלהים: פועל ועשה הכל. בידו לגיל ולחזק לפל.
אָלוֹי יִשְׁבְּרוּ עַנִּינִי כָּל. ועיננו משוטטות בכל.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ עַלְיָן עַל כָּל:

אמרו לאלהים: **צְדִיק בְּכָל דָּרְכֵיכִי**. ישר מציז מחרכי.
חַפֵּץ בְּעַם מַמְלָכֵיכִי. ירושי ארץ מברכי.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ בָּרוּךְ יְהָה כָּל מְלָאכָיו:

אמרו לאלהים: קורא הדורות בראש. מגיד אחרית מראש.
בָּחר בָּאָמֵד לְתַחַת רָאשָׁה. עוז يوم לדורש.
לְכָנו יִתְגַּאֲהָ הַמְתִינְשָׁא לְכָל לְרָאשָׁה

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים: רַם וְגַנְשָׁא שֹׁוכֵן עַד. בְּטַחוּ בָּו עַדְיִ עַד.
כְּבוֹדוֹ בָּסֶוד קְדוֹשִׁים וְעַד. וְלֹעֲם קְדוֹשׁוֹ נוֹעַד.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה הַמְּבִיט לְאָרֶץ וְתַרְעֵד:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים: שְׁבִילּוֹ בָּמִים רַבִּים. שְׁמַיִּים מִרְשַׁעַף רַבִּיבִים גְּשֻׁמִּים.
שְׁמוֹ מִיחָדִים שְׁחָר וְעַרְבִּים. בְּשַׁעַר בָּת רַבִּים בְּפָרָסָם.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה יְהוָה אֱלֹנָנוּ מֵהָאָדָר שְׁמָךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים: קוֹיה: תִּתְהַלֵּתוֹ מֵלָה הָאָרֶץ. מַעֲבֵר כְּלִיוֹן וְחַרְצָן.
מַשֵּׁיב אָף וְחַרְנוֹן וְקָרְנוֹן. שְׁנוּעַ מַחְנָנִי יְרֵצָה.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה יְהוָה אֱלֹנָנוּ מֵהָאָדָר שְׁמָךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

חז: וּבְכֹן מָה פֹּרֶא מַעֲשֵׂיךְ:

ע"פ א"ב. הערכות גבורה הקב"ה אל מול חיויות מעונה (ובכל חזרה 'מעשה אנוש' דולגו לפני מתג אשבנו).

חין
מַעֲשָׂה אֱלֹהִינוּ: אֵין מֵבָשָׁחָק יַעֲרֵךְ שָׁוָה לוֹ. בְּבָנֵי אַלְמָאַבָּם יַדְמָה לוֹ.
אֲבוֹהִים שָׁמִים עַלְהָ קִידְשָׁן לִמְזַבֵּחַ לוֹ. קָרֵי גִּיאָאַבָּי כְּחַגְבִּים לִמְוֹלוֹ.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה הַצּוֹר תְּמִימִים פְּעָלָה:

מַעֲשָׂה אֱלֹהִינוּ: הַמִּשְׁלָל וְפַחַד עַמּוֹ. וְהַרְבָּה פְּדוּת עַמּוֹ.
זָעַק וְלִחְשָׁ עַמּוֹ. חַשְׁמָרֵגִישׁ וּמַאֲזִין מִמְּרוֹמוֹ.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה יְהוָה צְבָאות שָׁמוֹן:

מַעֲשָׂה אֱלֹהִינוּ: טְרֵף אֶכְלָ נְתַנוּ לִירָאוֹן. יוּכִילוּ שֵׁי לִמְזֹרְאַיִוּ מִקְדָּשָׁו.
כְּפִתִּי גִּדּוֹדִי צְבָאיִוּן. לֹא יַשּׁוֹרְוִידָאַנְיָן כְּבוֹד מִרְאַיִוּן.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה הַנֶּה עַזְנִי אֶל יְרָאַיִוּן:

מַעֲשָׂה אֱלֹהִינוּ: מֵלָאַכְיָו עֹזֶה רֹוחֹת. נְקַדֵּשׁ בְּשִׁירֹות וְתַשְׁבָּחוֹת.
סּוֹכַת שְׁמֹעַ שְׁפִיכֹת שִׁיחֹות. עֹזֶה וּמְעַמֵּד רֹוחֹת.
לְכֹן יִתְגַּאֲהָה אֱלֹהִי הָרוֹחֹות:

מְעֵשָׂה אֱלֹהִינוּ פֹּזֶה מְשֻׁחַת עַמּוֹסִיו צוֹר יְזֻעַ חֲסִיוּ.
קְדוֹשָׁ מִפְּלִיא גְּסִי רְחוֹם לְמִרְאֵיו וּמִכְעֵסִי.
לְכוּ יִתְגַּאֲהָ וּרְחַמְּיוּ עַל כָּל מְעֵשָׂיו.

גם כאן אין אומרים את החrhoו 'מעשה אנוש' המופיע במחזרי פולין.

מְעֵשָׂה אֱלֹהִינוּ קוֹיָה שָׂמֵעַ שְׁנוּעָות שׂוֹעָה עַל עַרְךָ עִירְבָּתָה שׂוֹעָה.
תּוֹרְתּוֹ מְשֻׁעָשָׂוֹת בְּ-תְּכִסִּיסָוֹ מִלְחָמוֹתָו הוא משתמש ב**כבוע** ישועות:
לְכוּ יִתְגַּאֲהָ הָאֵל לְנוּ אֵל לְמוֹשָׁעָות:

חֲזָק וּבְכוּ לְנוֹרָא עַלְיָהֶם בָּאִמָּה יִעֲרִיצָה:

למרות קדשות ורוממות המלאכים, הקב"ה מעידף לקבל שבת מישראל.
ע"פ א"ב.

קהל

חן

אֲשֶׁר אָמַץ תְּהִלָּתָה בְּאַיִלְיָה שַׁחַק בְּבָרָקִי נָגָה
בְּגִדּוֹדִי גּוֹבָה בְּקָמוֹמִי דְּקָהָה קָלָה השבינה וְקָרְשָׁתָה בְּפִיהֶם:
וּרְצִיתָ שְׁבָח: מְהוֹמֵי בְּרֶגֶשׁ בְּרֶשֶׁת. וְעַוְרָכִי שְׁנוּעָה.

וְעוֹקֵי תְּחִנָּה חָוֵכי מִחְבָּטָה חֲנִינָה.

וְהִיא כְּבוֹדָה:

אֲשֶׁר אָמַץ תְּהִלָּתָה בְּטְפָסְרִי מַלְאֵי טָהָר בְּיַדְדוֹן יַדְדוֹן מַדְדוֹן.
בְּכָרוֹבִי כְּבָוד בְּלָגִינוֹן לְהַבָּה וְקָרְשָׁתָה בְּפִיהֶם:
וּרְצִיתָ שְׁבָח: מְמֻעָוִיטִי יָמִים נְשָׂוִי שְׁבוֹתָה טָבָה.

וְהִיא כְּבוֹדָה:

שְׁבָעֵי רָגָן עֲגֹמֵי נֶפֶשׁ.

אֲשֶׁר אָמַץ תְּהִלָּתָה בְּפְלִיאִי גָּלְעָלִי שְׁמוֹת בְּצָבָאת עִירִין עִירִים.
בְּקָדוֹשִׁי קָדָם בְּרָכָב רְבָתִים וְקָרְשָׁתָה בְּפִיהֶם:
וּרְצִיתָ שְׁבָח: קוֹיָה מְשֹׁוקָדִי דְּלָתֹות בְּהַמָּד שְׁופְכִי שִׁיחָה.

וְהִיא כְּבוֹדָה:

תּוֹבָעֵי סְלִיחָה תְּאֵבִי כְּפָרָה.

חן: וְכִן תָנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גָּאוֹתָו:

הקב"ה משבחה בישראל (במהשך לפיווט הקודם).
על פ' א"ב.

קהלה	חן
על יִשְׂרָאֵל בְּרָכָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל אֲמֹנוֹתָו.
על יִשְׂרָאֵל דְּבָרָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל גָּאוֹתָו.
על יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל הַדָּרְתָוֹ.
על יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל וְכִירָתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל יְשָׁרָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל טְהָרָתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל נְקָרָא לְאַמָתָו.	על יִשְׂרָאֵל כְּנָתוֹ בְּסִיסָתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל מְלָכוֹתָו.
על יִשְׂרָאֵל עַדְתָוֹ.	על יִשְׂרָאֵל סְגָלָתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל צְדָקָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל פְּעָלָתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל רְוָמָמוֹתָוֹ.	על יִשְׂרָאֵל קְדוּשָׁתוֹ.
על יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ.	על יִשְׂרָאֵל תְּפָאָרָתוֹ.

חן: וּבְכִן וְעֹז בְּשָׁחָקִים:

על פ' א"ב.

בְּקָרָא לְעַבְדוֹ מִתְלָקִים מִתְאַסְפִים.	אָפֵסִים קָצָות אֶרֶץ בְּדִבְרוֹ הַקִים.
דָבָר עַבְדוֹ מִקִים.	גּוֹלָה מְגֻלָה מִנִּי חַשָּׁךְ דְבָרִים עַמְקִים.
וּמְבָל מְאִירִים וּמְבָיקִים.	הַחֹזֵב לְהַבּוֹת וּבְרִקִים.
תִּסְדּוֹ גָדוֹל מִעַל לְמוֹצִיקִים השםיט.	זָוִיכָר בְּרִית מְצֻוּקִים האבות.
יְחִי כָל בּוֹ דְבָקִים.	טֹוב וּמְעוֹז לְאָלֵיו דְבָוקִים.
לֹא יָכִילוּ זַעַם צוֹרִים וּצְוִיקִים.	כִּי מְרוֹחָה הָרִים מִתְפָּרִקִים.
גְּמֹגִים וְכָדְנוֹגִים גְּמֹקִים.	מְפַחֵדוֹ יַתְבִּקְעָו עַמְקִים.
סְוִפה וּסְעָרָה דָרְכוֹ נְאָבָקִים באבָק. עָנוּ מְדָרָךְ רָגְלֵי נְאָבָקִים.	פְּדוּת שְׁלָח לְעַם לוֹ חַשּׁוּקִים מצאיהם. צָהָה לְעַזְלָם בְּרִיתוֹ לְנְשּׁוּקִים האבות.
קְנוּיִים לוֹ וּבִימִינוֹ נְחַבָּקִים. קו"ה: רְצִים וְאַחֲרִיו נְחַבָּקִים.	שְׁזַעַם שְׁזַעַם מִמְעַמְקִים.
תְּפָאָרָת עֹז לְשׂוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים:	

חזה וּבְכָנוּ יְיָ מֵקְמוֹד:

ע"פ א"ב.

- מי קמוץ בורה בסבָא וְהַדּוּמִים:
 מי קמוץ דובר בaczקה ורב להושיע:
 מי קמוץ וחטא וען כובש:
 מי קמוץ חסין חזק באלוּפי שנאנם מלאים:
 מי קמוץ ישרים להיטיב:
 מי קמוץ להשב מפצלות ים:
 מי קמוץ מרד בשעלובצען מים.
 מי קמוץ שם עבים רוכבו.
 מי קמוץ עוזר ווועך חוסי בו:
 מי קמוץ צועקיו להשעות להושיע:
 מי קמוץ קדוש ונורא שמו. קויה מי קמוץ רוזה בעמו:
 מי קמוץ שומר הברית והחסד. מי קמוץ תפנו אמת לעקב ולאברם חסד:

חזה וּבְכָנוּ אֵין-קְמוֹד בְּאֶלְהִים | אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיך:

ע"פ א"ב. חרוד אחד על המלאכים והשבוי על ישראל.

חזה קהיל

- אין קמוץ באָזְרִי מעלה. ואינו כמעשיך בברורי מטה:
 אין קמוץ בגָּדוּדי מעלה. ואינו כמעשיך בְּקָרִי מטה:
 אין קמוץ בְּהַמּוֹנִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּנָעָנִי מטה:
 אין קמוץ בְּזָכִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּחִילִי מטה:
 אין קמוץ בטָהָרִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּיִקְרִי מטה:
 אין קמוץ בְּכָרְבִּי מעלה. ואינו כמעשיך בְּלָגִינוּי מטה:
 אין קמוץ בְּמַלְאָכִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּגִינִּיחָבוּי מטה:
 אין קמוץ בשְׁרָפִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּעַרְצִיכִי מטה:
 אין קמוץ בְּפְלִיאִינְלָמִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּצָבָאות מטה:
 אין קמוץ בְּקָדוֹשִׁי מעלה. ואינו כמעשיך בְּרוֹנוּי מטה:
 אין קמוץ בשְׁנָאָנִי מעלה. ואינו כמעשיך בְּתָקִיפִי מטה:

השבח הזה הוא שיר המלאכים, ויש לאמרו בנגון ובנעימה ובכריעה ובכיפת ראש ובהשתחויה (מהרי"ל)

חזה: וְבָכֹן נִאֲדָרֶךְ חַי הַעוֹלָמִים:

ע"פ א"ב בפול.

לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַבְּנִיה וְהַבְּרָכָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַקְּעָה וְהַקְּבוֹר
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַקְּעָד <small>המעמיד</small> הַמְּלָאכִים וְהַזְּמִיקָות <small>האנומנו</small> לְחֵי עוֹלָמִים:
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַחִיל וְהַחֲסֹן
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַיחֹוד וְהַיְּרָאָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַלְּקָחָה חֻורָה וְהַלְּבּוּבָה <small>חביב</small>
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַמְּלֹוכָה וְהַמְּמַשְׁלָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַגְּזִיעָה וְהַגְּזִיעָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשְׂאָוי <small>גדולה</small> וְהַשְׂגָּב <small>ורוממות</small>
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַעֲזָן וְהַעֲנָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַפְּדוּת וְהַפְּאָר
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַצְּבִי <small>רצין</small> וְהַצְּדָקָה
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַקְּרִיאָה וְהַקְּדָשָׁה
לְחֵי עוֹלָמִים:	לְחֵי עוֹלָמִים: הַרְוֹן וְהַרְוֹמוֹת
לְחֵי עוֹלָמִים:	הַשִּׁיר וְהַשְׁבָּח

חזה: וְבָכֹן נִאֲמִירֶךְ יְהִינָו אַלְקִינו בָאִימָה:

ע"פ א"ב בפול.

נִאֲמִירֶךְ בָאִימָה.	נִבְרָכֶךְ בְּבִנָה:
נִדְרָשׁ בְּגָדָלה.	נִדְרָשׁ בְּלָעָה:
נִהְדָּרֶךְ בְּהַזִּיה.	נִדְרָשׁ בְּזַעַדָה:
נִזְכִּירֶךְ בְּזַמָּרָה.	נִתְסְּנָךְ בְּחִילָה <small>בפְּנָיו</small> :
נִטְעִימֶךְ בְּטַהֲרָה.	נִיחְדֵךְ בִּירָאָה:
נִכְבָּדֶךְ בְּכְרִיעָה.	נִלְבָּבֶךְ <small>חַבְבָּב</small> בְּלִימִיה:
נִמְלִיכֶךְ בְּמַלְוָכה.	נִמְצָחֶךְ <small>חַצְבָּה</small> בְּנָעִימָה:
נִשְׁגַּבֶּךְ <small>נִמְמָנָה</small> בְּשִׁרְרָה.	נִעְרִיצֶךְ בְּעָנוֹה:
נִפְאָרֶךְ בְּפִצְחָה.	נִצְלָצֶלֶךְ בְּצָהָלה:
נִקְדִּישֶׁךְ בְּקְרִיאָה.	קִוְיָה נִרְוָמָה בְּרִנָּה:
נִשְׁוֹרֶךְ בְּשִׁבְחָה.	נִתְמִיקֶךְ <small>כָּמָר</small> בְּתִהְלָה:

חִזְקָה וּבְכֹן רָומֶםוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַחֲחוּ לְהַדָּם רְגָלֵי (מִקְדָּשׁ) קָדוֹשׁ הוּא:
ע"פ א"ב.

קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל זָמָן:	רָומֶמוֹ אֶל מֶלֶךְ נָאָמָן.
קָדוֹשׁ הוּא קְתֹותֵינוּ דָּוִידִים אֲהָובָם:	רָומֶמוֹ גָּזְמֵל חִסְדִּים.
קָדוֹשׁ הוּא וּמְאֹזֵן צַעַקָּה:	רָומֶמוֹ הַנְּקָדֵשׁ בְּצַדָּקה.
קָדוֹשׁ הוּא חַכּוֹ מִמְתָּקִים:	רָומֶמוֹ עֲרָבָה בְּרָא שְׁחָקִים.
קָדוֹשׁ הוּא יְקֻעַּה כָּלְלָה:	רָומֶמוֹ טֹב לְכָלָל.
קָדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוֹ וְלְעַלָּתוֹ:	רָומֶמוֹ בְּבֹזֵד אָוֹמֵר כָּלּוֹ בְּהִיכָּלוֹ.
קָדוֹשׁ הוּא נָאָב בְּעַדְתִּרְבּוֹתִים:	רָומֶמוֹ מְנוֹנָה מִסְפָּר לְפֹכְבִּים.
קָדוֹשׁ הוּא עָזוֹזׁוֹ וּמְפָלֵן גָּלָלָם:	רָומֶמוֹ סּוּבֵל נְשָׂא בְּזֹרוּעַוּ עַולָּם.
קָדוֹשׁ הוּא אַזְקָתָנוּ שְׁמִים מִגְּדִּים:	רָומֶמוֹ פָּזָה וְחֹזֶן יְהִידִּים אֲהָובָם.
קו"ה: קָדוֹשׁ הוּא רֹצֶחֶת יְרָאָיו:	רָומֶמוֹ קָרּוֹב לְקֹרְאָיו.
קָדוֹשׁ הוּא תְּפִאָרָתוֹ נָאָמָרָה בְּמִקְהָלָותִן:	רָומֶמוֹ שְׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹתִן.

חִזְקָה וּבְכֹן רָומֶםוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַחֲחוּ לְקָרֵר קָדוֹשׁ כִּירְקָדוֹשׁ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ:
ע"פ א"ב.

כִּי קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה רְשָׁם בְּאוֹהָל:	רָומֶמוֹ אָדִיר וְנוֹרָא.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא דָוְבָר אַזְקָותִים מִגֵּיד מִישָׁרִים:	רָומֶמוֹ גָּדְלָתוֹ בְּקָהָל יְשָׁרִים.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא וְהַלּוּכוֹ בְּקָרְשָׁהָה:	רָומֶמוֹ הַנְּעָרָץ בְּקָרְשָׁהָה.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא חֹזֵצָב לְהַבּוֹתִים:	רָומֶמוֹ זָכֵר בְּרִית אֲבוֹת.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא יְסִיד אֲרָקִים אַרְצִים:	רָומֶמוֹ טָהוֹר שְׁוֹלִיחַ בְּרָקִים.
רָומֶמוֹ כָּסָאוֹ הַכִּין בְּשָׁמֵי רָוֹמָה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא לְוַכֵּד חֲכָמִים לְהַרְחָא בְּעַרְמָה:	רָומֶמוֹ מַזְחָה כְּעֵב פְּשָׁעִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא נָוְתֵן יְד לְפֹשָׁעִים:
רָומֶמוֹ שְׁגַיְאָדָה שְׁנִיוּ לְאַיִן חָקָר. כִּי קָדוֹשׁ הוּא עַשְׁתּוֹנוֹתָה מְחַשְּׁבָה חָקָר:	רָומֶמוֹ פָּזָה נְפָשַׁת עֲבָדִים.
רָומֶמוֹ קְוִינה שְׁמִים וְאַרְצִים. קו"ה: כִּי קָדוֹשׁ הוּא רַם הַמְבִיט לְקַצְוֹת הָאָרֶץ:	רָומֶמוֹ שְׁוֹכוֹן עד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהַלְתּוֹ כְּשָׁמוֹ:

חן ובענין כי אתה אל אמוננה:

ע"פ א"ב.

המלאים מה בעולמות העליונים ושראל בעולמות התחתונים

אָמְנוֹנָה בְּעַלְיוֹנִים. בריתך במתהותנים:
גָּדְלָה בְּעַלְיוֹנִים. דתך במתהותנים:
זָבוֹלָה בְּעַלְיוֹנִים. חנינה במתהותנים:
כְּבָזָה בְּעַלְיוֹנִים. למוֹך במתהותנים:
סְכִתָּה בְּעַלְיוֹנִים. עדרתך במתהותנים:
קְרֵשָׁתָה בְּעַלְיוֹנִים. קו"ח רוממותך במתהותנים: שכיננתך בעלויונים. תפלהך במתהותנים:

חן ובענין טערץ ותקדש:

ע"פ א"ב (כפול חיליקת)

כל הפירוש הדה מתחאר את המלאכים בכוונים שונים

הקדש באלאפי אלףים. הנערץ בברקים קלימים מהיריים:
הקדש בגעש גלגליים. הנערץ בדרכות אופניים:
הקדש בהמוני ערים. הנערץ בណעד קידישין:
הקדש בזוקים זוחלים. הנערץ בבחזבי להבים:
הקדש בטפס טהורים. הנערץ בקידם יוקדים:
הקדש בכמי כרובים. הנערץ בלחת לוהטים:
הקדש במחרנות מלכים. הנערץ בنعم נוגנים:
הקדש בשרים עומדים. הנערץ בעוז אראים:
הקדש בפרודי אגפים. הנערץ באצלצול קו החיות, שנ-משיקות משקשאות כנפים:
הקדש בקולם בהמון. קו"ח הנערץ ברבו רבונו:
הקדש בשקט שנאנים. הנערץ בתוכו פלטלים:

חן: לְיֹשֵׁב נִמְצָפָה אֶת תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. לְרוֹכֶב עֲרֻבּוֹת בְּשָׁמַיִם. קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:

ע"פ א"ב בפ"ל.
שרה אתם על המלאכים, ושרה אתם על ישראל

קהן	אֱלֹהִים שְׁחַק חֲזֹקָיו שְׁמָיִם חַצּוֹבִי לְהַבִּים נְבָרָאים.
אומרים קדוש:	אֲדִירִים הַאֲדִירִים כָּל חַפְזִין בְּלִוָּהָן הַנְּאָהָבִים.
אומרים ברוך:	בְּלוּלִים מְעוּרְבָּבִים קָרְחַ וְשָׁלָג וְשְׁלָהָבִים.
אומרים קדוש:	קָרְחַ בְּדִיאָזְנָא זְדָקָהָבָתָן גָּנוּ רְהָבִים נְצָרָים.
קדוש וברוך:	לְיֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֶב עֲרֻבּוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:

אומרים קדוש:	אֲבָה לְהֶם וַיַּרְאָה לְהֶם.
אומרים ברוך:	אֲבוֹרִי כְּה בְּמִשְׁכְּנֹות אֱלֹהִים.
אומרים קדוש:	דָּאֵי עַפְתָּם בְּכָנָף מְכָסִים פְּנִיהם.
קדוש וברוך:	קָהָל דָּרְשֵׁי דְתָות זְבָקִים בְּאֶלְהִים.
	לְיֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֶב עֲרֻבּוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:

אומרים קדוש:	הַמָּנוֹנִי עִירִין וִסְוד קָדְשֵׁין.
אומרים ברוך:	הַגּוֹנִי שְׁעַשְׁוַעַתָּה מַטְעַ קָדוֹשִׁים.
יעודי המהאספים מעל לעלה אַיִתְמָגָפָם כְּתָרְשִׁישִׁים גָּדוֹלִים.	אָמָרִים קָדוֹשׁ:
קהל וחוזלי אהבה אהבתה סְמֹוכִי בְּאֲשָׁשִׁים מִשְׁבִּיטִים נְפָשִׁים בֵּין.	קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:
	לְיֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֶב עֲרֻבּוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:

אומרים קדוש:	זְבּוּדִי שִׁקְבָּלוּ חִילָק זָהָר כְּעַיִן חַשְׁמָלִים.
אומרים ברוך:	זְקָקִי שְׁבָעַתִּים בְּעַשְׁקָה תְּהִלָּה בְּרוּר מְלִים.
אומרים קדוש:	חַסְונָךְ חַילִים רְבָבּוֹת אַלְמִים.
קדוש וברוך:	קָהָל חַנְנִיטִיאָזְנָא כְּשָׁר בְּנֵי אַלְמִים זְאָצְנָא הָבָות.
	לְיֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֶב עֲרֻבּוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:

טְכוּסִים מתקנים טהרה. **חֲדָשֵׁי בְּקָרִים** נבראים מחדש כל בוקר.

טַעֲנוּנִים גושאי מזראך במצווי עקרבים עיקרי הדת.

לְדֹבֶן יְדָקָון בקפיצה. **בְּחִיל גְּזָקָרִים** בפוך זוקפים.

קְהַל יְדַעַת בֵּין הַבָּנִים את דבריו ההוראה שהפקידים יקרים.

ליישב פהלוות. לרוכב ערבות. קדוש וברوك:

כְּסֻוִי אַרְבָּע מנגסים בד' גנטים. **מְרַבְעֵי פְּנִים** ד' פניהם.

כְּרוּתִי בְּרִית. פנים בפנים דבר ה' עםכם בהר.

לְבוּשֵׁי בְּדִים. זכים וחפים גויים.

קהל לובשי לבנים. נעימים וופים.

ליישב פהלוות. לרוכב ערבות. קדוש וברוק:

מְשִׁירָתִים נעים מקום למקום. רמים וגבוהים.

מְלַמְּדִי חֲקִים. משיבי נזוחים.

נוֹגָנִי נָעַם. ספים מרופפים את המפן.

קהל נאו ?לְזִים. כעוגרין עז מצפצים.

ליישב פהלוות. לרוכב ערבות. קדוש וברוק:

סְכוּכִי אַבְרָה מנגסים בוגנוף. **כְּקָל** בגנות נוצצים.

סְגּוּלִי מְעַמִּים. ביראה מעריצים.

עוֹמְדִים מִמְּעַל. בדררו נחוצים מהרים.

קהל עורך מסדרי עזורה. בראע שבחים מחהילים.

ליישב פהלוות. לרוכב ערבות. קדוש וברוק:

פְּנִים מכל צד ולא ערך אין להם עורף. **נְתָאָמִים** מחוברים.

פְּרוֹשִׁים מובדים ?לה, אחויים מחוברים ומתחאים.

עֲבָאוֹת עַלְזָנִים. גאים ורמים.

קהל צבאות מתחזנים. לרוצחך מערימים מתחזנים.

ליישב פהלוות. לרוכב ערבות. קדוש וברוק:

קָרְאִי בּשְׁלֹשׁ קָדוֹשׁ זֶה תִפְאַרְתָה.
 אָמָרִים קָדוֹשׁ:
 קָרְאִי פְעֻמִים בֵין חֲטִיבַת אַמִנָה יְהוָה שֶׁשְׁמָעֵי יִשְׂרָאֵל.
 אָמָרִים בְרוֹךְ:
 רְגֵלֵיכֶם רְגֵל עַמִּידָת יִשְׂרָה.
 אָמָרִים קָדוֹשׁ:
 קָהָל רְצָוֵי שְׂדֵי מִשּׂוֹרֵי שִׁירָה.
 קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:
 קָהָל רְצָוֵי שְׂדֵי מִשּׂוֹרֵי שִׁירָה.
 קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:
 קָהָל רְצָוֵי שְׂדֵי מִשּׂוֹרֵי שִׁירָה.

שְׁנָאָגֵי שְׁקָט שְׁלוֹם בְמִחְנוּם.
 אָמָרִים קָדוֹשׁ:
 שְׁזָקְנִי דְלָתוֹת בֵית המדרש בְשִׁיחַ מִעֵן קִרְיאָתָם.
 אָמָרִים בְרוֹךְ:
 תְּלִילִי תְּעֵפָה מִגְבָּהִים לעַזְבָּה בְשִׁפְרַבְּוֹת הַגִּזְנִים.
 אָמָרִים קָדוֹשׁ:
 קָהָת תְּמִימִי דָרָךְ לְרַבּוֹנִים וּקְוֹנִים.
 קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:
 קָהָת תְּמִימִי דָרָךְ לְרַבּוֹנִים וּקְוֹנִים.
 קָדוֹשׁ וּבָרוֹךְ:
 קָהָת תְּמִימִי דָרָךְ לְרַבּוֹנִים וּקְוֹנִים.

כחן וּבְכָנו שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִמּעָל לוֹ:

כחן זה אל זה שׂואלים המלאים. איה אל אלים.
 אָנָה שׁוֹכֵן מִעָלִים. וְכָלָם מִעָרִיצִים וּמִקְדִישִים וּמִהְלָלִים:

חן

ע"פ-AA"ב גג"ד.

אֵין מִסְפֵר לְגָדוֹדִי צְבָא חַילּוֹ. אָזְוּרִים חֲגוּרִים אֵימָה אֲחֹזִים פְּחַד חַילּוֹ.
 בְּרַעַד וּרְתַת וּרְטַט צָגִים עַמְדִים לְעַלּוֹן. קָהָל: שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִמּעָל לוֹ.
 הוּא אל וה שואלים. אלה אל אלים. אלה שוכן מעלים. וכלם מעריצים ומקדושים וטהילים:
 גּוֹיִתִים גּוֹיִם כְּתַרְשִׁישִׁים תְּהִלָה יְשִׁמְעוֹ יְהָדָה. וְאַתָּה וְגַאֲזָן עַזְיוֹן לְבָשָׂוִי יְחִזּוֹן לִיחְדָה.
 דּוֹהָרִים גּוֹהָרִים נְטִילָה לְאַחֲד וְשִׁמְנוֹ נְחַדָה. קָהָל: שְׁשָׁ בְּנָפִים שְׁשָׁ בְּנָפִים לְאַחֲד.
 הוּא אל וה שואלים. אלה אל אלים. אלה שוכן מעלים. וכלם מעריצים ומקדושים וטהילים:
 הַנְּאָדָר בְּקָדְשׁ רַב טֹב מִצְפּוֹנִי אַזְרָחוֹן. הַזֹּה וְהַזָּר וְעַז בְּחַבְיוֹנִי מַחְבוֹא פְּנִינִי.
 וּמְמַנְנֵי יְגּוֹרֹו יְפֹחוֹ אַלְים וַיְתַחַבָּאוּ מִפְנִינִי. קָהָל: בְּשַׁתִּים יְכַסֵּה פְנִינִי.
 הוּא אל וה שואלים. אלה אל אלים. אלה שוכן מעלים. וכלם מעריצים ומקדושים וטהילים:

השם **זְרוּתִי** מודדים זהר מרעיף גטפי אגלי גם. זבי שמי טהר מלאכי תפוי לרגלו נופלים. זה אל והשאלם. איה אל אלים. איה שוכן מעלים. וכלם מעיריים ומקדושים וטהילים: **חֲלִים** פוחדים חתמים מהסיטים חפוזים איפאים נרגליו מלכוי. קהלה: ובשתיים יספה רגליין. בפסויי ישוש יssh נבניפי עיריצו בלאט מחהה גבויי. את ה' נ-**בְּבֵיר וּרְבָּכָח וּשְׁפֵל יְחֻזָּה.** קהלה: ובשתיים יעופה. **יִשְׁמַעְיוֹ הַנְּנוּ בְּמִשְׁלָחָת קֹנֶם לְהַתְעִיף.** זה אל והשאלם. איה אל אלים. איה שוכן מעלים. וכלם מעיריים ומקדושים וטהילים: **לְהַקְדִּישׁוֹ בְּפַחַד נְרָשִׁים** נוטלים זה מזה. קהלה: וקרא זה אל זה. מושל עולם בגבורה עשה כל במאמר. מניעם מעודים אמות הפסים המשקופים קדרתו לומר. נוצצים נוגהים לפניו ינעימו מאמר. קהלה: וקרא זה אל זה ואמר. **שְׂרָפִי הַזְּדִינָה יְכַתְּרֵו נְזֵר לְקֹדוֹשׁ.** סלו שבחו לרוקב בערבות מרום וקדוש. עוננים בולם כאחד שלוש קדוש. קהלה: קדוש קדוש קדוש. זה אל והשאלם. איה אל אלים. איה שוכן מעלים. וכלם מעיריים ומקדושים וטהילים: **פְּלִיאֵי אַלְפִּים וּרְבִּי רְבּוֹאֹת.** פוצחים הלאל זומרה לאלהי הצבאות. צור יציר עולם בתוך צבאו אזות. קהלה: יי' צבאות. **שָׁוֹכוֹן עַד וּקְדוֹשׁ וּנְשָׁגֵב שָׁמוֹ לְבָדָן.** שמי ושמי שמי לא יכולו הוזן. תקף תרשישים ואלים חקם צר יציר לכבודו. קהלה: מלא כל הארץ כבודו: קויה: זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנה שוכן מעלים. וכלם מעיריים ומקדושים וטהילים: **וְכָלָם מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַהְלִילִים:**

אין אומרים ביום כיפור את הפoitן 'לאל עורך דין'.

חן וּבָכוּ וְלֹךְ תַּעֲלֵה קָרְשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מְוחֵל וְסֹלֶחֶן:

ע"פ תשר"ק משלש.
שבת לקב"ה

קהל מִיתְנָה-סְפָר	תְּקֵף	תְּהִלָּתָה.	
מי יְשִׁין	שְׁעוֹר	שְׁבָחָה.	
מי יְרַנוּ	רַב	רוּמָמוֹתָה.	
מי יְקַצֵּב	מִזְדָּחָה	קְרִיאָת קָרְשָׁתָה.	
מי יְפֻרֵשׂ	פְּלָאי	פָּאָרָה.	
מי יְשִׁיחַ	סָגֵב	סְלִסּוֹלָה	שְׁבָחָה.
מי יְעַרֵּךְ	עַצְם	עַזְוֹן.	
מי יְנוּבֵבְטָא	נוֹי	גְּצָחָה.	
מי יְמַלֵּל	מַעַשׁ	מְנוֹרָה.	
מי יְכַלּ	כְּסָא	כְּבָזָה.	
מי יְדַעַּ	יְפִי	יְאָרָה.	
מי יְתַנֵּהָרָה	מַקֵּר	חִידּוֹתָה.	
מי יְזִיַּיְזִי	זַיְזַי	זָהָרָה.	
מי יְוָרָה	נוֹעֵד	וְתִיקוֹתָה	נְמֻנָּתָה.
מי יְקַלֵּהָשָׁבָבָה	הַעַד	דְּתֹתָה.	
מי יְגַיֵּד	אַדְלָל	אֲבוּרָתָה.	
מי יְבָרֵר	בִּינָתָה.	אַילּוּתָה	שְׁבָחָה.

ע"פ א"ב בפול.

כִּי בגודל פְּשָׁמָךְ כִּי באותה תְּהִלָּתָה.

כְּתָהָלָתָה	כְּאָמְרָתָה.	כְּאָמְרָתָה	כְּוֹרִיתָה	כְּבָרִיתָה	כְּוֹאָדָלָתָה.
כְּגָדְלָתָה	כְּדָעָתָה.	כְּדָעָתָה	כְּלִילִיכָה.	כְּהִלִּיכָה	כְּוֹעֲדָתָה.
כְּנוּעִידָתָה	כְּזָהָרָתָה.	כְּנוּהָרָתָה	כְּחַפְתָּה.	כְּחַפְתָּה	כְּטָהָרָתָה.
כְּשָׁרָוֹתָה	כְּשִׁרְתָּה	כְּשִׁרְתָּה	כְּמִירָתָה	כְּמִירָתָה	כְּלִבְישָׁתָה.
כְּצָנִיעָתָה	כְּקָדְשָׁתָה.	כְּקָדְשָׁתָה	כְּנַעֲמָתָה	כְּנַעֲמָתָה	כְּשָׁרוֹתָה.
כְּשָׁרָוֹתָה	כְּעֲנוֹתָנוֹתָה.	כְּעֲנוֹתָנוֹתָה	כְּפָרִישָׁתָה.	כְּפָרִישָׁתָה	כְּצָנִיעָתָה.
כְּשָׁבָחָה	כְּפָאָרָתָה:				

גדותה', מעבר למה שהפה יכול לדבר. ע"פ חז"ק בפוא.

וְשָׁמֶךְ מַרְזֵמֶם על מעלה כל ברכה ותלה. על כל תפאר ותפארה.
 על כל שבח וشيخה. על כל רגנו ורHIGHה. על כל קדוש וקריאה.
 על כל צפוזף וצלהלה. על כל פאר ופציחה. על כל עוז וענינה.
 על כל ספור וشيخה. על כל נצוח ונגינה. על כל מען ומלה.
 על כל לבוב וליהגה. על כל בבז ובריעה. על כל יהוד ויראה.
 על כל טעם וטערה. על כל חסן וחדה. על כל זמר וזמרה.
 על כל ודוי ותודה. על כל היל והודה. על כל דבר ודעה.
 על כל געל וגאותה. על כל בטוי וברכה. על כל אמר ואמריה:
 עלינותו על הכל.

אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֱדוֹנים. מלך על כל מלכים. מושל על כל מושלים.
 אֵם על כל אימה. נורא על כל נוראים. רם על כל רמים.
 גאה על כל גאה. נשא על כל נשאים. גבואה על כל גבאים.
 ו מביט אל ענאים ונכאים. זאת שחים ודכאים. להחיה לב נדכאים.
 רוח שפלים וחילכים. על פון גדרת יי' אלהים. ונעלית על כל אלהים.
כִּי אֵין כָּמוֹךְ בָּאֱלֹהִים. **וְאֵין זֹלְתָּךְ בְּתְּחִתּוֹנִים.** **וְאֵין בָּלְתָּךְ אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים:**
 כל הבריאה משבחת את הקב"ה.

שםים ושמי שםים בכבוד מספרים. כנופות הארץ זmirot לד משמעים.

שנפי הקדש קדשך מקדשים. אופני הארכבה בכבוד מברכים.

כוכבי בחק ייחד מנגנים. וירישו כל בני אלהים. משבריהם שם מקדרים.

הררי אבה ועצמי יער מרגננים. נחרות כר ממחאים.

סיתו ארץ וזו שדייהם שרים בחוללים. מנינים וכל תהומות מהללים כבחלילים.

וכל יצורי בראשית פוצחים להולמים. לשם קדשך אל אלים.

וכולם אלהים משברים ומיכלים. تحت להם ציד מאכלים.

התחתונים מפתחת יזר נזונים ומתכללים. והעלונים מזיו הזר שבעים ומתרמאים.

כִּי בָבּוֹדֵךְ שָׁמֶם וְאָרֶץ מְלָאִים:

עלית עם ישראל

וּמֵכָעָמֶךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ.

המְאֻמְרִים אָנָוֹתָה. המיחדים אלהותך. המברכים שם כבוד מלכותך.

המְסֻפְרִים תְּהִלְתָּה. המרכיבים תחוננה למלotta. המנעימים זמר לעלotta.

המְאַרְכִּים רֹוֹן לְרֹצֶתֶה. הַשׁוֹפְכִים שָׁיחַ לְפִתְחָתֶה.
וְהַם עַמְקָה וְנַחֲלָתֶה. צָאנָה וְצָאן מְרֻעֵיתֶה. קָדֵשׁ רַאשֵּית תְּבוּאָתֶה. קָדֵם קְנִינָה וְסַגְלָתֶה.
חַלְקָה וְחַבֵּל שְׁפָרְתָּה יְפִירֵי. יִשְׂרָאֵל תְּפָאָרָתֶה. יִשְׁרוֹן מְבָחרָ מְנֻתֶּה.
הַדְּבָקִים בְּאַמְנוֹתֶה. הַהְגָּאים בְּזַתֶּה. הַחֲפָצִים בְּתֹרְתֶּה.

הַעֲסָקִים בְּיִרְאָתֶה. הַתְּמִימִים בְּעַבְדוֹתֶה.
הַגְּכָסִים לְחַצְרוֹת בֵּיתֶה. הַכְּמָהִים בְּקָדְשׁ חֹזֶתֶה. הַתְּאָבִים לְקָרְבָּתֶה.
הַנְּהָרִים עַל תּוֹרָתֶה. הַגְּסָלִים עַל אַהֲבָתֶה. הַנְּשָׁרִים עַל עַזּוֹתֶה.
הַנְּחָנִים וְנַטְבָּחִים וְנַטְבָּעִים וְנַתְלִים וְנַקְבָּרִים חַיִם עַל יְחִידָה קְדַשָּׁה.
הַקְּרוֹאִים עַדְתָּה. יִסּוּד אַגְּדָתָה. וְאַתָּה אֶל גָּדוֹל בְּגַדְלָתֶה. וְהַם עַדְתָּה כִּי אֵין בְּלָתֶה:

אפסות האדם

וּמָה יַעֲצֵר כַּח יְלוֹד אַשָּׁה. נוֹצֵר מְטָפָה בְּאוֹשָׁה.
וּמָה יַעֲזֵז לְזַרְשָׁה. שְׁבָחֵךְ בְּפֶה לְפִרְשָׁה.
גַּצְחָךְ בְּנִיבָּה לְאַרְשָׁה לְבָטָא. לְהַטִּיר צָקוֹן וְלְחִישָׁה.
לְהַפִּיל תְּחִנָּה וּבְקָשָׁה. וּמְחִיתָוּ עַלְיוֹן קָשָׁה.
וְזַרְפָּוּ מַעֲקָשָׁה עֲקוֹמָה. וּמְתִיבָּתוֹדוּנוּ נְטוֹסָה נְטוֹחָה וּנְטוֹשָׁה.
וְחַטָּאתָוּ עַל לִיחְיָה חֲרוֹשָׁה. חֲקוֹקָה וּמְפֹרָשָׁה.
וְגַזְעָרָב עַפְּרָב בְּחִישָׁה חַמְרָה. וְגַזְעָרָב וְמַתָּבָלָשָׁה.
וְגַזְעָרָב בְּגִיא נְטוֹשָׁה. בְּתִחְתִּיתָה אֶרְץ רְטוֹשָׁה מְרוֹשָׁתָה.
בְּאַשְׁוֹן בְּחַשִּׁיךְ חַשְׁךְ כְּפֹוֹשָׁה כְּפֹוֹיָה. בְּאַשְׁמָנִים אַבְּיָלָה רְפוֹשָׁה בְּרַפְשָׁה.
בְּטַמּוֹן בְּסָחוֹר חֲבוֹשָׁה. כְּמַשָּׁה וִיבָּשָׁה. נְמָסָה וּעֲבָשָׁה. בְּיִבְשָׁת מִבָּשָׁה.
וְכָלָו מְלָא בּוֹשָׁה. וְמָה יַעֲצִים עַטָּר וְגִישָׁה חַפְילָה. וְיִשְׁים וְיִהְמָה בְּרַגִּישָׁה:
וּמְאֹז הַכָּל צָפֵוי לְפִנֵּיה. וְאֹז לְהַסְתֵּר מְעַנְּיהָ.
וְאֹז לְהַחֲבָא מְפַנֵּיה. כִּי בְּכָל מְשׁוֹטָטוֹת עִינֵּיה:
וְגַלְיִי לְהָ כִּי יִצְרֵר חֹמֵר הוּא.
הַכָּל חֲבָלִים הוּא. עַלְהָ נָדָף הוּא. קָשׁ יְבָשׁ הוּא.
חַרְשָׁ אֶת חַרְשֵׁי אַדְמָה הוּא. וּבָמָה נְחַשֵּׁב הוּא.
אָנוֹשׁ אָנוֹשׁ הוּא. כִּי כְּשָׁמוֹ כֵּן הוּא. אַדְ"מָ תְּבִוָּתָה: אָפָר דָם מְרָה הוּא.
בְּשַׁ"ר רַיְבָּתָה: בּוֹשָׁה סְרוֹוֹחָה רַמָּה הוּא. מִיְּחַמְּטָר בְּחַטָּא הוּא. מְחַזְלָל בְּבָרָא בְּעֹז הוּא:

בוחו ורעתו של היצור הרע

וַיִּצְאֶר לְבוֹ רֵעַ מִנּוֹרִיוֹ. חורש רע ב מגורייו. אָזָרְבָּלָן ב מסתריו.
מִקְנָנוֹ כְּנָחֵשׁ בְּסִתְרָיו. כזוב ב מפתחי חדריו. מְבָאִישׁ הַעֲסֵה בְּזָהָמוֹת שָׂאָרוֹן.
מִסְתִּתוֹ לְהַטּוֹת אֲשֻׁרְיוֹעָדָיו. והוה לו ב עוצריו. חַשּׁוֹב לו כ אציו.
וְהִיא רָאשׁ לְכָל צָוָרָיו. מצור לו ב כל מצריין. צוֹהָבָב לו ב כל עבריין.
מִרְגָּיוֹ כָּל אֲבָרִיו. מעציבו ב דבריו. מְקַחְתִּיאוֹ בְּרַעַרְעָרִיוֹ.
מַתְנַקֵּשׁ לְהַפְּלֵוֹ בְּמִכְמֹרִיוֹשָׁת. מתנקל לךותו ב מה מורייכשווין. וצער עלי ב מצורין.
לוּלִי אַתָּה עֹזֶר לוֹ מִצְרָיוֹ:
וּבְכָל יּוֹם וּוֹיֵם מתחדש עליון. חושב מתחשבות עליון. להתגמל ולהתגפל עליון.
לְעַקְשׁוֹ בְּאֶרְחֹות עַקְלָיוֹ. להאשים ב אשמה געוליין. להלעין ב מסך תרעולין.
וְאַינְנוּ דָוִרְשׁ לְשָׁלוֹם אַלְיָוֹן. פחים טומן לרגליין. רשות פרוש ליד מעגלי דרכיו.
מוֹקְשִׁים שַׁת בְּמִסְלִילָיוֹ. כוֹרָה שַׁחַת בְּשָׁבְלָיוֹ. לモוגה הַפְּנִימָה לְבָב וְלִקְרָבּוֹת מַכְשּׁוֹלִין.
וְכַהֲזָלָם פָּעֵם דבוק הַזְּלָמוֹ בְּכִילְפוֹת וּבְשִׁילְיוֹמָשׁוֹת. כ'ל.
עַל כֵּן יִאמְרוּ מַזְלָלִי מַשְׁלָלִי. אווי לבית שמחה רָסִי וּמְחַרְבִּי מַשְׁלָלִי חוכמו.
וְמַה יִצְדַּק בְּמִפְעָלָיו. ומה יזכה ב מעלהי. כי שוד ב א בגבולי.
לְשִׁזְדוֹן לְלִחְמוֹ בָּרְבָּתְחָבוֹלָיוֹ:

מעלת يوم הכיפורים

לְכָנוֹ הַקְּדָמָת רְפֹואָה וִתְּעִילָה מְרוֹפָאָה. וְהַעֲלִית אֲרוֹכוֹת נְנַחְלָה גִּיגְעָה וְנְנַחְלָה חולה.
וְהַכְּנָתָ צָרִי וְחַתּוֹל לֹא חַתָּלה. וְהַגְּהָתָה אָרָתָה מְזֹור לְהִרְתּוֹת לְהַגְּשָׁמָה מְחַלָּה.
וְקַבְעַת יּוֹם זה לְסָלִיחָה וּלְמַחְילָה. לְבָא שְׁעָרֵיךְ בְּתֹדָה וּבְתַהֲלה.
לְקַדְםָ פְּנִיקָה בְּחִילָה. להזכר בו רְבּוֹצִי מְכֻפָּלה.
בְּעֵת רָצְזָן לְשִׁמְעָתְפָלָה. להעביר כל שְׁמַץ וְתִפְלָה.
לְהַנִּיאָ כָּל אָנוּ וְתִהְלָה אָשָׁמוֹת. להצמיח אֲצָקָה וְתַהֲלה.
לְהַפְּרָקָעָס וְלִהְרָבּוֹת חִמָּלה. להרים מְכֻשָּׁול וְלִהְסִיר פְּקָלה.
לְפָנוֹת קָרָךְ וְלִישָׁר מְסָלָה. לחת ל שׁוֹבְבִים טָהָרה וְטָבִילָה.
לְהַעֲמִיד רָוח וְהַצְלָה. להשליך עון בעמקי מצולחה. לשאת זדון ומעלה:

עבודות היום

וּמְכָל יָמִים יּוֹם זה קְדַשְׁתָּה. ועל כל ימים אותו עלייה.
ובו מְכָל יּוֹם בְּחִרְתָּה. ומיארוֹ מְכִילָתִים אָתוֹ לוֹ אֲחִידָה.

וְלֹדוֹר דָּעַכְדָּר כְּחֵזֶק יִדְעָתָה. וְאָדָם דִּי זַהֲבָה^{חטאת} בּוֹ וְמִתְרָתָה.
וּמְכַתֵּב חֲרוֹתָה לִימָיוֹ לְעֵנָמָשָׁבָט נְתָת. וְסַלְחָתִי כְּדָבָרָה בְּשָׂרָת.
וְעַל הַרְעָה נְחַמָּת. וְעַל בְּנֵיכָה רְחַמָּת.

וְכַגְבָּה שְׁמִים חָסְדָה לְמוֹ הַגְּבָרָתָה. וּכְרָחָק מִזְרָח מִפְּעָרָב פְּשָׁעָם הַרְחָקָתָה.
וְיִכְוֹת הַרְרִי קָדָם אַחֲרָיו זְכָרָתָה. וְכָאָב אָתָן אֶתְּמָתְרָתָה. וְעַל כָּל אָוָם רְאָשָׁם נְשָׁאָתָה.
וְקָרְנוּם בְּכֻבָּד רְוָמָמָת. וּמְשָׁפֵל הַגְּבָהָתָם וְהַתְּלִלָּתָם. וְאָוֹת לְטוֹבָה עַמְּהָם עֲשָׂיתָה.
וְחַבְתָּם לְפָלָה הַרְאִיתָה. וְאַהֲבָתָם לְעֵין כָּל גָּלִית. וְלִשְׁכוּ בְּתוֹכָם תָּאָבָתָה.

וְלִחְנֹת בְּינֵיכֶם חַמְדָתָה. וְלִשְׁבָת בְּוּעָדָם אַוְתָה.
וְעַיּוֹ בְּעֵין לְמוֹ נְרָאִיתָה. וּבֵין בָּרוּכִים בְּבָזָקָה צְמַדָּתָה.
וְעַנְנוּ יָקָרָה עַל כְּפָרָת הַצְּעָדָה. וְעַנְנוּ קָטָרָתָה לְכִסְוָתָהוּ הַיּוֹם פְּקָדָתָה.
וּמְאוֹז לְסָלִיחָה אָתוֹתָה שְׁמָתָה. וּלְכִפְרָה אָתוֹתָה סְדָתָה.
וּמְצֹותָיו בְּדָתָה צִוְּיתָה. וּכְתָבָתָה מִצְוֹתָיו יְיָה בְּאַחֲרִיוֹתָה וְשִׁנְיָה בְּאַמְנוֹרָה וְשִׁלְשָׁתָה בְּפִינְחָסָה.
וְאַזְהָרָתָי פְּרָשָׁתָה. וְעַונְשָׁיו פְּלִשְׁתָה חַשְׁפָּתָה. וְקָרְבָּנוֹתָי קָצְבָּתָה.
וְעַרְך עַבְזָוָתָי סְדָרָתָה. וְרָצָיו הַזְּיוּתָי סְפָרָתָה. וְרָקוּחָתָי מִתְּמָרָתָי הַקְּבָנָתָה הַעֲדָפָתָה.
וְסְדָר מִעֲרָכָתָי עַל הַמִּזְבֵּחַ הַוּסָּפָתָה. וְטָהָר טְבִילָתָי מְנִיתָה.
וְקָדוֹשׁ רְחִיצָתָי חַשְׁבָּתָה. וְאַזְפָּרָתָי בְּשֶׁלֶל סִימָתָה.
וְתָזְדָּתָי וְזָדְיוֹן *סְכָמָתָה. וְעַנְנָיו בְּפַקֵּד רְשָׁמָתָה.
וְלְבָנוּ עַטְיוֹתָי חַנִּיתָה. וְפָזָוי שְׁרִידָוּבָי שְׁדָה הַזְּרִיתָה.
וְעַלְיוֹ מִחְלָצָותָי גְּבוּרָה בְּאֶרְךָ. וְשִׁנְיוֹן מִחְלָפָתָי בְּגַלְגָּלָה לְמֹדֶת. וְלִקְדוּשָׁךְ אָתוֹתָם מִסְרָתָה.
וְכָל תָּרוֹתָי הַזְּדָעָתָה. וְכָל דָּתוֹתָי חַקָּרָתָה. וְכָל מִשְׁפְּטָי חַרְצָתָה.
וְכָל חַקּוֹתָי חַקָּקָתָה. וְכָל גּוֹרֹתָי גּוֹרָתָה. וְכָל עַנְנָיו חַרְטָתָה.
וְחַבְלוֹרָה מִכָּל הַנְּעַמְתָה. וְחַלְשָׁגָנוֹתָה מִכָּל הַשְּׁפָרָתָה שִׁירָה.
חַפְשׁ לְצֹוֹצִים אָתוֹתָה שְׁנִיתָה. דָּרוֹר לְשִׁבּוֹים אָתוֹתָה הַתְּנוּתָה.
פְּחָח קָוָח מִשְׁבָּר לְאָסִירִים אָתוֹתָה פְּנָנָתָה. יוֹם עֲשָׂור לְעֵשֶׂרִיה^{השָׁרִירָה עַם יִשְׂרָאֵל} חַקָּקָתָה.
שְׁבָת שְׁבָתָן לְשׁוֹבֵת עַנְגָּשָׁתָה. יוֹם כְּפֹור לְנוֹתָרִי כְּפָרָתָה:

כְּפָרָת הַיּוֹם

לְכִפְרָ עֲזָנוֹת. לְמַחְזָות וְדוֹנוֹת. לְכָלָה פְּשָׁעִים. לְהַתְּמִילָה חַטָּאִים. לְטָהָר טְמָאִים.
לְהַדִּיחָ דְּמִים. לְצִחְצָח בְּתִמְמִים. לְהַרְחֵץ צֹאִים. לְהַלְבִּין כְּשַׁלְג שְׁנִים. לְצִחְרָה לְהַלְבִּין
כְּאֹםֶר אֲזָמִים. לְמַרְקָחָ חֹבִים. לְנִקְוֹת חָבִים. לְזִכְוֹת אֲשָׁמִים. לְזִכְנָה אֲשָׁמִים.
לְוָרָר לְנִתְאָמִים. לְסָלִיחָה לְכָל עֲדָת תְּמִימִים:

תיאור תפילה תיבנו ביום הכהפורים

וְעַמֶּה בַּיּוֹם זֶה יְחִיד גָּאָגִים. וּבְחֵזֶן לְפָנֶיךָ נָעָדִים.
וְשְׁכִינַתְךָ אַתָּם מְוֻעָדים. וּנְעָצָרים וּמְתוּעָדים. וּבִיראה אַתָּה עֲזָדים.
וּבְאַיָּמָה עָזָמִים. וּבְגִילָה רֹועָדים. וּבְחִילָה ^{פָּרָה} מְסֻלָּדים מִתְּהִמְמִים.
וּפְשִׁיעָתְךָ מִתְּהִמְמִים. וּמִשְׁתְּחִיחִים וּמוֹדִים. וּכוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וּסְגָדִים. וְאֶרֶץ לְךָ קָדוּם.
וְלִתְחַתְּךָ שָׂוֹקָדִים. וּכְאֶחָד נְאָחָדִים מִחְבָּרִים. וּחוֹזֶק מִיחָדִים.
וְקַדְשָׁתְךָ מְעִידִים. וְאַמְוִתְךָ מְסֻהָּדִים מִיעִידִים. וְאַדְקָתְךָ מִגְּדִים.
וְחִסְדְךָ וְאַמְתָחָתָךָ לֹא מִכְּחָדִים.
וְעוֹרְכִים שְׁנָעוֹרָה בְּמַעֲמָדִים. וּמִזְרִיחָה עד שְׁקִיעָה שְׁבָחָה מִתְּמִידִים.
וְפְגִיעָות חֲפִילָה חַמְשָׁה מְאַמֵּשׁ מִעֲתִידִים מִכְּנִים. מִול עֲבוֹדֹת חַמְשָׁה בְּעַתּוֹדִים המודגמתו.
וְלִשְׁמָךְ מִהְוִדִּים. בְּכָל עַז וּמְאוֹדִים.
וְכַלְמָאִים וּמִתְּחִינִים. יְחִיד אֲבוֹת וּבְנִים. גָּדוֹלִים וּקְטָנִים. בְּחִוּרִים וּזְקָנִים.
וּמְרֻבִים חֲנוּנִים. וּמְדֻבְּרִים תְּחִנוּנִים. וּעוֹרְכִים רְגָנִים. וּמְרְגָנִים וּמִתְּחִנִּים.
לְפָנֶיךָ אֲדוֹנִי הָאֲדוֹנִים. לְפָדוֹתָם מִפְּכַד עֲזָנִים. וּלְמִחְוֹתָם פְּשָׁעָיו כְּעָנִים.
לְשָׁעוֹת לְפָנָתָן שְׁוּעָם מִמְּעוֹנִים. לְהַאֲזִין מַהֲמָה שִׁיחָה *מִעֲנִים.
כִּי הַמְּדִלִּים וְאַבְיוֹנִים. וּבְאַלְפָה מִתְּלוֹנִים.
וּבְאַבְרָתָה כְּפָר מִתְּגָנוֹנִים. וּבְסִתְרָה נְצָפִנִים. וּבְהַנְּשָׁעָנִים.
וְכָעִינִי עֲבָדִים אֶל יְהָדָה אֲדוֹנִים. וּכָעִינִי שְׁפָחָה אֶל יְהָדָה אַבְרָתָה לְךָ פָונִים.
לְהִרְבּוֹת לְמֹוֹפְּקִיּוֹנִים. לְכַבְּסָם מִצְחָן דִּפְיוֹנִים דָפוֹ. לְהַצְלִיל בְּצֹוֵילְמַבְּטוּא זִידְזִנִים.
לְשִׁתקָה בְּעַלְיִי דִּינִים. לְאַלְמָמְלָשִׁנִים. לְוֹטְשִׁי חָאִים וּכְדוּזִים.
לְהַשִּׁיב חָרָב לְגָדִנִים. לְהַגְּבִיר מַלְיכִי יְשָׁר וּזְכִיּוֹנִים. וּלְהַחְסִים קְטָגוֹרִים עִמָּהֶם מִדִּינִים.
וּסְדַר סְלִיחָה מִכִּינִים. וּדְבָרִי רָצִי מִכִּינִים.
וּבְרִית שְׁלַש עֲשָׂרָה מִדּוֹת אָוֹפָנִים. אֲשֶׁר אַלְפִּיתִים לְנָאָמָר ^{לְמִשְׁתָּה} בְּחִזְוּנִים מִזְהָה.
בַּעֲבָר כְּבָזָקָה עַל פָנִים. בְּדָבָרָה עַם צִירְבָּנִי ^{לְמִשְׁתָּה} פָנִים אֶל פָנִים.
וְכָל הַיּוֹם בָּם מִתְּגָלָלִים וּגְאָפָנִים שׁוֹבְעִים. וּעְרָך וּדוֹי מִשְׁגָנִים.
וְצִדְקוֹתֶיךָ מִתְּנִינִים מסְפָרִים. לְזִכּוֹר לְמֹו שְׁלַשָּׁת אִתְּנִים האבות. וַיּוֹם קְדוּשָׁת חֲתּוּנִים מִתְּהִמְמָה.
לְחַלְצָם מַרְאָשָׁפְתָנִים חֲשַׁטְנִים. *לְהַדְרִירִים להַצִּיאָה מִפְּרָח מִעֲנִים בעיריהם.
לְדַלּוֹתָם מִדְכּוֹי מהשְׁפָלָה בְּדָרְבָן שְׁוֹאָן מִשְׁתָּחִים. לְהַעֲלָותָם מִבּוֹר שְׁאָוֹנִים.

לנתק מכם מוסרות שוטגניות. לפצותם מלעג הגוים ה^{שָׁאֲנוֹנִים} השלויים.
 להצילם מגאי יונים^{נאמנים}. להשב שבותם כיונים.
 למלטם מתקפת גיגאנט דראוגנים הבזוי. מלחת מתחפה בדמינו^{של פעל מההפר}.
 רשיי לhab גיאש ועשוגנים עשן. מדורת אש ואודים עשוגנים.
לנאנח בשר כעל הבקאר שושנים:
 המלאכים ישבתו תקב"ה על שוחל עוננותינו
 ורבותי קדש צבא עליונים. בשורם בראותם כי תצדיק בניים. אשר לעבדים לך נקניהם.
 יתמהו זה לזה בתמהונים.
 וכמי כתמים הם נזונים. ישמעיו ויאמרו באראש שוננים^{דיבר}.
 מי אל כמוך נושא עוז זרע אמותים. ועובר על פשע נטעי נעמנים^{נעימים}.
 אשרי העם שכבה לו עוגנים. ואשרי הגוי שי אלהיו רוגנים.
 ינקדישוך עליונים. ויעירצוך מחתונים:
 כל הפוט הוא תיאורים למלאכים ולשבח שמשבחים.
 ע"פ א"ב בפול

וְאַז

אלים יאדירוה. בركים יברכו. גדודים יגדלו. דולקים ידרשו.
 המולה יחררו. נתקים יודו. נכים ינברכו. חילים יחסנו.
 טהורם יטהרוה. יקרים ייחדו. פבירם יכתירוה. לוחטים ילבבו.
 מלכים ימליכוה. נוגנים ינצחוה. שירפים יסלדו. עירין יעלוה.
 פלאים יפארוה. צבאות יצללו. קלים יקדישוה. רכבות ירוממו.
 שננים ישבחוה. פרושים יתמייקה. קדשה משלשת:

סוגרים הארון

חזה כתוב: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמָר:
קהל קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כביך:

ע"פ א"ב.

קהל אל בرب עצות תפוכין את רוח. טרם בכרוב מלאך טסע ונידא על כנפי רוח.
 גם פלס ומישקל שם לרווח. טרם לבר בזירות תעש הרויה.
 הילא על סערה חול הימדי הרויה. טרם ומאוחר יציא את הרויה.
 זה יסח הקדול יטיל בו את הרויה: חזן טרם חיל חומת נזלים מים ערים עיירה.
 טעם דברו יפוצץ יהוה אל ויעמיד עזר אהרונה. טרם יזלו מים גשם ישיב הרויה:

קהילתן פֶל לִיל בַּיּוֹתְקָדֵד כֵל הרוחה. טָרֵם ?אֲצַלּוּ תְשׁוֹב האדם המרכז מctrיו בצלמו נפשה בו נשמה רוחה. טָרֵם נְשָׁמָה אֲלֵינוּ תְאַסֵּף עַם רוחה. סָלֵל הליכה בגין נטען מתחלה לירוחה. טָרֵם עַל פִנִי גִיא אַצְחָבֵר קְרוּחַםבוֹל. פָזָ אמר עבורה מורידים זמבי לא ידונן לאי רוחה. טָרֵם צְרוּחוֹת סָרְמָנוּ וַיַּכְלוּ מִרְוחַמְכָעָסוּ. קְדוּם שנדראי כל נקרא אלקי הרוחה: חזון וגם טָרֵם רְחֵף עַל פִנִי מִים רוחהאלקם. שליטון לא שם ליציר לכלא את הרוחה. טָרֵם מדור תְנַה אַמְגָנָה המלך אַל אַבְרָהָם רוחה: קו"ה: לְכָנוּ כֵל אֲשֶׁר בָאָפִי נְשָׁמָת רֹוחַת. אֲכוּ כִי שָׁבָא נֹשֶׁה הָיאַ הרוחה. יִסְלָדוּ שְׁבָתוֹ יִסְלָסְלוּ לְאֵל בָורָא רוחה. כְחִיה וְאוֹפָן עַת יָבֹא בָם הרוחה: חזון כבוזו מלא עולם משיחתי שואלים זה לזה איה מקום כבוזו? עמם ברוך יאמרו. קהיל ברוך כבוד יהוה ממקומו:

ע"פ תשר"ק.

קהיל: **תְמִיד** לִילְתָה תְתַלְוִין תְלִין בַּיּוֹתְקָדֵד כֵל נְפָשָׁה. שְׁגָגּוֹת וְזָדוֹנּוֹת לְאַתְּ תְוֹהָה נְפָשָׁה. רְצִית לְהַמְצִיא כְפֵר בְּפָרָה לְנְפָשָׁה. קְדוּשָׁה לְבָעֵבָר תְּבָרְכָה כֵל נְפָשָׁה. צָום אַבְרָהָם שְׁבָתוֹ קְרָאת עַנִי נְפָשָׁה. שְׁפָעָה בְלֹא דָעַת לְאַתְּ טֻוב לְנְפָשָׁה. עַמְלָה וְכָל פָעָל לְאַתְּ יְמָלָאת נְפָשָׁה: חזון: אֲסְפָוק אַבְרָהָם תְמִילָה חִיתָה נְפָשָׁה לְגַוְעָתָה. נְעָלָם מִפְלָן נְהַמְּגַפֵּר בְעַצְיָאת נְפָשָׁה. מִיתָה מְמֻרְקָת עַזְזָת חִיטָה נְפָשָׁה: קהיל: לְכָנוּ בְכָל צָרָה אֲשֶׁר לְאַתְּ הַנְּפָשָׁה. בְצָפָור מִפְחָה לְמִלְטָה בְנָנוּ נְפָשָׁה. יִיחֵד כֵל הַנְּפָשָׁות שְׁבָתוֹ לְאַחֲת נְפָשָׁה. טְהָוִיר הַחַדְלָת מִשְׁעָמָה מִכְלָתָם נְפָשָׁה. חַשְׁבּוֹן וְדַיִן בְעַת מִתְכֵל נְפָשָׁה. אַתְּ זְכָה וְטַהֲוָה בְהַחִיָּת נְפָשָׁה. לְנְפָשָׁה. הַלָּא בְצָרָור הַחַיִים תְצִרֵר נְפָשָׁה. חזון: חַדְרָשִׁי הַגּוֹן דָת מִשְׁיבָת העדיקים נְפָשָׁה. נְפָשָׁה: חזון אוֹי וְנִכְרֵי בְהַעֲשֵׂפָם בְשָׁתָא נְפָשָׁה. בְכָרָה הַקְלָעָה תְקַלָּעָ מהָם נְפָשָׁה.

קו"ה: לְכָנוּ בְכָל לִבָּה וּבְכָל מָאָד וּבְכָל נְפָשָׁה. אַיִד זְכָרָה תְמִיד נְשָׁפָעָב — וְשָׁחר. עד אֲשָׁלִים אֲשִׁיבָה לְאַתְּ הַנְּפָשָׁה:

חזון: מִמְקָומָו הָוּ יְפָוּ בְּרָחָםִים וְיָחָן עַם הַמִּיחָדִים שָׁמוּ עַרְבָּה וּבְקָרָב בְכָל יוֹם תְמִיד פְעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמָע אָזְמָרִים:

קהל שמע ישראל יהוה אלֵינוּ יהוה אחד:

ע"פ א"ת ב"ש.

קהל אֱלֹךְ וְעִזָּיךְ יָבֹא כָּל
בָּשָׂר. תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךְ לֹא כַּמַּעֲשָׂה
בָּשָׂר. שָׁאַתָּה הַוָּא אֱלֹהִי הַרוּחוֹת לְכָל
בָּשָׂר. גַּם לְרֹמָה הגָּבוֹהָ הַוָּא רַבְוי כָּל
בָּשָׂר. רַע פָּה הַוָּا הַמְּחֻטִיא
בָּשָׂר. דָּוָר שְׂטָפָמְבוֹי כְּהַשְׁחִית וְעַשְׁעוֹת בְּשָׂר: חַזְקָתְךָ נִמְתָּא מִתְּאַמָּה בְּשָׂגָם הַרְחִיבָּה הַוָּא
בָּשָׂר. הַלָּא בְּקָצְבָּה עַל חַטָּאת
בָּשָׂר: צָור זְכוּר תָּזְבִּיר כִּי הַמָּה
בָּשָׂר. וְלֹכֶן בִּינְךְ אָפָל וְלֹא בִּינְךְ
בָּשָׂר. סְקָדָת דִּינְךְ לֹא כְּדִינְךְ
בָּשָׂר. זֶה אַתָּה הַוָּא אֱלֹהִי הַרוּחוֹת לְכָל
בָּשָׂר. עֹרֶךְ וְנוֹתָן לְחַם לְכָל
בָּשָׂר. סְכָכָת גִּיד וְעַצְם וְאַרגְּגָת עֹר
וּבָשָׂר. טַהֲרָה טְמֵא כְּנִיטָּה
בְּשָׂרְבוּלָה. נָאָה לְכֶן אוֵי לְבָשָׂר מִפְנֵי
בָּשָׂר. יְלִיל אָרִים שְׁמַעַנוּ וְסִמְרָנוּ בָּשָׂר: חַזְקָתְךָ וְחַמְתָּא
בָּשָׂר. אָבָוד שָׁם קָדוֹשׁ יָבֹרֶךְ כָּל
בָּשָׂר: לְפָדוֹת דָּתָךְ מְרַפָּא לְכָל
בָּשָׂר. קוֹיָה: לְכֶן לְעַת תְּשַׁפֵּךְ רַוְחַבְתָּנוּ עַל כָּל
בָּשָׂר. גָּלוּי כָּבֹוד יָרָאָה כָּל
בָּשָׂר.
וּבְהַשְׁמִיעָה שְׁנִית אָנוּ הָיָה יְהִיסְתָּהּ כָּל
בָּשָׂר:
חוֹן: אָחָד הַוָּא אֱלֹהִינוּ הַוָּא אָבִינוּ הַוָּא מִלְבָנוּ הַוָּא מְוֹשִׁיעָנוּ. וְהַוָּא יְשַׁמְּעָנוּ בְּרָחְמֵיו שְׁנִית,
לְעַיִן כָּל חַי לְהִזְמִין לְכֶם לְאֱלֹהִים: קְהֵל אָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ע"פ א"ב.

מָה אָדִיר שְׁמָה:	בָּרוּךְ בְּמִקְהָלֹת עַמְּךָ.	אֱלֹיךְ תְּלִוּיָה עַיִּינִינָה.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	דָּר בְּשָׂמֵי מְרוֹמָה.	גָּאָלָנוּ שְׁנִית מִפְּעָנִינוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	וּמִכְעֵם מְרוֹמָמֵי שְׁמָה.	גַּן לְךָ הַאֲמְרָנוֹשִׁיבָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	חַי יְיָ אַיִן זָר עַמְּךָ.	זָכָר בְּרִית אִתְּחַנֵּנוּ אָבּוֹתָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	יְחִידִי הַדָּן בְּעַלְמָה.	טָהֹר לְשָׁמֶךָ קָנָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	לְבָנוּ רְחַשׁ לְרוֹמָמָה.	בְּחַג אָגָדָל מְלָכָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	נְהַלְלָךְ כְּאַיִלְמַלְאָכְמָרָמָךְ.	מְנוֹזָמְצָרִים בְּבוֹרֹעָגָלְתָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	עֲנָנוּ וְנוֹתָה לְשָׁמָה.	סְעָדָנוּ וְסִמְכָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	צָור עַולְמִים שְׁמָה.	פְּדָנוּ וְחָנָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	חוֹן בְּחִימִיךְ יְקָדְמוּ זָעָמָה.	קְוֹמָמָנוּ וְקִימָנוּ.
מָה אָדִיר שְׁמָה:	תְּתַרְוָמָם מְנַשְּׂוֹאִי רְחִמָּה.	שְׁמַע קֹל תְּחִנְנִינָה.

קהל וחוון שמה אל לבבנו אהנו. יהודך ייחד הנעמןנו בעימה:
 חוץ אידיר אידיר יהוה אלגינו מה אידיר שמה בכל הארץ. והיה יהוה למלא על-
 כל הארץ ביום ההיא יהוה אח' ושם אחד: ובדברי קדש כתוב לאמר:
קהל ימלך יהוה ולעולים אללהיך ציון לדר ודר הלויה:

потחים הארון
 חוץ לדור ודור נגיד גבור ונצח נצחים קדשות נקדיש ושבח אלתינו מפני לא
 ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.
 אין אמרים 'חמול על מעשר' (וכן בשאר התפילות).

כ' הר את מקדישך בקדשתך קדשת. לכונת המהאמל קדוש לקביל פאר מקודושים:
באיין מלין ישר סנגור מול מגיד פשע. תאיד תבודה לעקב שקיימים כבר חוק ומשפט.
 בגבורה יצדקנו במשפט המלך המשפט:
עד ייכר לנו אהבת איתה אבראהם, אדונינו הקב"ה. ובבון הנערך יתגוט שבי מדרינו עטנו. ובכאות
 הקטע יוציא אוי לצדך דיננו. כי קדוש היום לאדונינו:
ובבן יתקדש שמה "אללהינו על ישראל עטה. ועל רושלים עירך. ועל ציון משפטך בבורקה.
 ועל מלכות ביתך דוד משיחך. ועל מכונה והיכל מקדשו:

ע"פ א"ב

הָאָדִיר בְּשֵׁמֵי עֲלֹיוֹתָהָעַלְיוֹנִים.	הָבּוֹתֶן סְרֻעָה וּכְלִוּתָה:
הָקָדָמָה מִרְאָשֵׁת אֹתוֹתָהָעַתְּדִים.	הָקָדָמָה בְּצַדְקָה בְּרִיות:
הָקִיה קָדָם לְכָל הָיוֹת:	הָהָנוֹת וְעַתִּיד לְהָיוֹת:
הָקִין וּמְכִין לְכָל מִחְיוֹת.	הָחֹנֶה עַל אֶרְבָּע חִוּוֹת:
הָטְפַח מַדְד אֶבְהָי תְּלֻולִיָּתָשָׁמִים.	הָיִסְדָּר רְקוּעָה אַרְצָה עַל מִיּוֹתִים:
הָפּוֹנוֹמְנוֹ מִישְׁרִים וּוּכִיּוֹת.	הָלְקָשׁ עַמוֹּ מַאֲזִין בְּשָׁעָותָהָבְּנִים:
הָמְכִינָס גְּדוּחִי גָּלִיּוֹת.	הָגְנִיצִים מַקְבִּץ מַאֲבָע וּוּיּוֹת:
הָסּוֹכָה חַמְקִיבָּב פָּלָל חַפִּילָה פִּוּת.	הָעָנוֹת לְקֹרְאֵי מִתְחִתּוֹת:
הָפּוֹזָה נְפַשׁ עַבְדִּיו מִשְׁאִוּת:	הָצָר צְדִיק וּרְבָה עַלְילִוּת:
הָקֹרֵא לְמַיְהִים וְשִׁפְכָּם בְּדִכְיוֹתָםְעַמְקִים. קו"ה: הָרָם וְגַשְׂא בְּכָס שְׁבִיבִוֹת בְּאַשְׁ:	הָשָׁוֹנוֹ בְּשַׁקְטָה לְאַבְקָרְבָּי שְׁלָהְבִּוֹת. הָתוֹמָך מִיחְלִיו וְעַנְיִנָּה לְתִלְיוֹת:

ע"פ תשריך

התקן הבן מתקת זרעות שלו את כל העולם. **השר** הרואה כל ומן לא נעלם. **הרואה** לשבי ר' לב ומחייב מוחלים מרפא. **הקורא** צופה הדורות מראש ומכליכם. **הארץ** יציר **בינה** באותיות יה' עולם מוסלמים וסובלים. **הפשיט** יד לשבים ומקבלים. **העזר** לשמים בו כסלם מבטחים. **הטולה** הרומה שוגים נושא עז פסלם. **הנחתן** לישראל בעזים סוף נתבה להסללים לרבות. **המקין** מאור ומשמש במsslלים. **הלבושו** כשלג לבניינו עבורי להלבין מעולם חטא. **הכצmr** נקי שערו לנכות געולם. **הישר** ומלאך פושעים להוציאם. **הטוב** ומורה חטאיהם פושעים דרכ' להשכילים. **החויבש** ארכ' רפואי עמוסין ישראל להתקיעלים לרופאות. **הזכיר** ברית ראשנים מלעוזם. **הוכחה** אמר לעווים מצילם בעליים בצלותם בדים ממשאוןיהם להעלם.

ההzieב ואגד גבולות עמים בדור למספרם עבדו מספדי בני עולם.

הדוֹם אהבם וחושקם באחבותם ובquamתו הוא גאלם.

קו'ה הגוננים ומאלים לנעלם לשאתם ולנשואם כיימי עולם:

הבוראם בריה חדשה עוזם ובועלם. **האומר** כי אני לעולם:

פירוט סדר מעשה בראשית: ע"פ א"ת ב"ש.

האפן כפי שחקים בופיע והקיצים מדום. **התקבם** מdadם בזרת ועם רגב השילובם לארכ'. **הברוא** קצחות הארץ והריכbam. **השתתנה** ממקומם ועמו כי מתחצבם. **הרוגען** ימימים ומחז רהbum רם. **הגולל** אור וחשך בנוביותם. **הדקאים** למקום יסוד וחול הסביבם. **הקום** וכנים בגדי והעמיק מקום. **ההשראים** תנינים ועיט ודגה הרבקם. **האומצוה** ומבחן למו ציד אבם האבלם. **הוותחין** הרים וגבעות והצמיח תנובם. **הפועל** יצורים וחיות לרעות טובם. **הזמן** כל גבולות הארץ והזיכם. **העתומי** קיז' וחרף הקיפם והסביכם. **החויכי** מהיא אשר משלי כי עליון להם. **הטומכם** לשבעם בצחצחותם בפי להרעיכם. **הארף** מן ליראיו מעני לשגבם. **הנחתן** יורה ומלקוש בעתם להרביבם לטפסם. **הימנין** סליחה לשובבים להשיכם. קו'ה האטהתם בזירותם טהורים באלון להושיכם: **הכוון** כסאו למושפט לאומים לישבם: **לכן** במלכו ישמחו אויים ורבים בהתיישבם:

ברכות השחר	שלא עשני גוי	נכרי	
ברכות השחר	מלביש ערומים לפני פוקח ערומים	פוקח לפני מלביש	92
ברכות השחר	אשר הבין לפני שעשה לי	עשה לפני הבין אשר	92
המבעירamina	גומיל חסדים טובים	הgomel	93
ברכות השחר	א"א לעולם יהא אדם	אומרים	93
ברכות השחר	מה ישענו מה בחנו	מה ישועתנו	93
ברכות השחר	ערב ובוקר בכל יום תמיד פעמיים...	ואומרים פעמיים בכל יום	94
ברכות התורה	ובפפיות עמרם בית ישראל	ובפי עמן	94
ברכות התורה	ולומדי תורהך בא"י המלמד...	ולומדי תורהך לשמה	95
ברוך שאמר	האל אב הרחמן	האב הרחמן	98
אהבה רבה	אביינו אב הרחמן	האב	117
צור ישראל	אין אומרים גואלנו ה' צבאות ¹	אומרים	119
תוספת לשבת	וישמוו בר ישראל אלוהבי שマー	וינחו בה ישראל מקדשי שマー	40
קדושה ביז"ב	כתבו וקרא זה אל זה ואמר	כתב על יד נביאך	156
הוזאת ס"ת	אין אומרים 'בריך שם' לעולם ²	אומרים	208
הוזאת ס"ת	אין אומרים 'שמע' אחד אלהינו'.	אומרים	208
מי שבירך לך	וכל מי שעוסקים בצרבי ציבורם	בצרבי ציבור	214
ברכת'יראו עיניינו'	הושיענו אלהי ישענו וקבענו והצילנו	ה' אלהינו וקבענו מן הגויים	371
חונן הדעת	וחננו מארך בינה דעה והשבל	דעה בינה והשבל	24
אתה חוננתנו	ותלמידנו לעשות בהם חוקי רצונך	לעתות חוקי רצונך	372
ברכת המינים	למשומדים... המינויים... אויבי עמר...	נוסח מצונזר	24
על הצדיקים	ושים חלקנו עמם ולעולם לא נבוש	לעולם ולא נבוש	25
ויתן לך	מוסיפים פסוק 'ופדיו ה' ישובן'	משמעותים	376
עלינו	מסיימים 'ולעלמי עד תמלוך בכבוד' ³	מסיימים 'ה' אחד ושמו אחד'	31

¹ ראה שרכי מנגה אשכנז ח"א² ראה שרכי מנגה אשכנז ח"א³ ראה ירושתנו ח"ג

רשימת הבדלי נסח בפירושים

391

(הבהרה: רוב השינויים המופיעים כאן, תוקנו על פי מהווים אשכנו היישנים, כמעט ולא הערנו על שינוי ניקוד)
רשימה זו, בקודמתה, אינה מלאה, נשmach להוספות והעדות.

במהזור רעדלהיים	במהזור זה	ד"ה	עמ'
העֲבָרִינִים	העֲבָרִינִים	כל נדרי	35
יהו נקשבים	צעקותינו לפניך יהו מקורבים	פטיחה	49
...ואהת שמע אל מקום שבתך...	...אם עוננות		51
רשעי עמן	טפלות רשי עמנוב	סלח נא	51
ברוגז	רוֹגֵז שבעים	בטחנו לשמור	55
בטלך	מַהְם בְּטַלֵּךְ	חיים חון	56
ותערב לפניו	יערְבָּלְפָנֶיךְ	יכפר ירצה	56
לידע בהתבצרם	פלילינו יעידו בהתבצרם	עמדו עשות	56
עננו יי עננו	עורת השבטים משגב אמהות...		63
סוככנו באורך	סוככנו באורך בסוכת מראית	או ביום כיפור	112
רענו בקדם	רצנו בקדם ותארנו יונחר	או ביום כיפור	112
תחטאנו ונתר ביום סלייחתי	תחטאנו ונתר ביום איזוב	או ביום כיפור	112
טהר טמאים	קדוש טהר טומאות טהורים	קדוש אדר	116
פשעים מעביר	קדוש פשעים עובר בצדתו	קדוש אדר	116
נפש תמתו	קדוש צופה בעינוי נפש יונטו	קדוש אדר	116
להמציא שלוחי ארך ותעלה	אמיר נשאתי		127
שור בשפלותיו	shore שפּוֹלְתֵּי ולבָּה לישועתה	אמיר נשאתי	127
גחו צחנתה	אמצת עשור		127
שלישית יהוסים	סמכים בברית שליש יהוסים	אמצת עשור	128
צבאות קודש	צבאות הוצאה מכור אונים	תאות נפש	128
גוננייך לחזק	גוננייך לחן במגינת אלף	תאות נפש	129
זאת יבין יציר ולא יתעו יציר	אנוש מה זוכה		129
נולד לעמל אשריו אם יהיה יגיעה	אנוש מה זוכה		130